

tylko **PHILIPS** Super 4-38posiada bardzo ciche
samoczynne wkładanie
przeciwzanikowe

Wydanie A B C

Cena 10 gr.

DZIENNIK POLSKI

WYCHODZI RANO**Rok III.**Prenumerata
z dostawą . . . 275**Lwów, niedziela 5 grudnia 1937 r.**Codziennie korespondencja
z prowincji**Nr. 334**

Plenarne posiedzenie Senatu w sprawie wyboru komisji senackich

Warszawa, 4. 12. (PAT). Dziś przed południem w obecności członków rządu z p. premiotem gen. Sławoj-Skłodowskim na czele odbyło się plenarne posiedzenie Senatu, poświęcone sprawie wyboru Komisji senackich.

Marszałek Prystor otworzył posiedzenie i odczytał zarządzenie p. Prezydenta R. P. o otwarciu sesji zwyczajnej Senatu. Marszałek zakomunikował, że sen. Józef Taube pismem z dnia 13. października r. b. zawiadomił o zerzeniu się mandatu senatorskiego z dniem 31 października r. b. Na tej podstawie i zgodnie z art. 29 tymczasowego regulaminu Senatu, Marszałek stwierdził wygaśnięcie mandatu gen. Taube, o czym podał Izbie do wiadomości.

Z kolei Marszałek Prystor oświadczył: Nim przystąpimy do porządku dziennego, nie wątpię, że będą wyrażać swoje opinie i głosować, jak tak to już czynili Marszałek Sejmu, naszą główną wdzięczność dla narodu bułgarskiego za zbliżoną i bohaterką pomoc w odszukaniu polskiego samolotu, który rozbił się w górach Piryn, (Hucze oklaski w całej Izbie i na ławach rządowych. Obecni w Izbie dyplomaty minister pełnomocny Królestwa Bułgarii, p. Piotr Trajanow i prezes Towarzystwa Pol.-bułg. Pawlikiewicz podziękowali Izbie ukołami).

Grupa „Naprawy” rozwiąże się w Izbach

Warszawa, 4. 12. (Tel. wł. — 1. r.) W Sejmie kołpottowano dziś wiadomość, że Klub Działalności Społecznej z gr. Związku Naprawy rozwiąże się na terenie parlamentarnym wobec wystąpienia znacznej części tej grupy do Koła OZN.

Posłowie z Koła Rolników nie solidaryzują się z wystąpieniem gen. Żeligowskiego

Warszawa, 4. 12. (Tel. wł. — 1. r.) W kłupach sejmowych komentowano wczoraj powszechnie wiadomość o dymisji gen. Żeligowskiego ze stanowiska przewodniczącego Koła Rolników. Dymisja stoi w związku z przemówieniem gen. Żeligowskiego w Sejmie.

Następnie Izba przystąpiła do porządku dziennego, wybierając w myśl propozycji Marszałka członków poszczególnych Komisji senackich.

Wpłynął wniosek sen. Barańskiego

Z Klubu pracy parlamentarnej

Warszawa, 4. 12. (PAT) W dniu wczorajszym odbyło się plenarne posiedzenie senackiego Klubu Pracy Parlamentarnej pod przewodnictwem sen. Zaryckiego i przy udziale marszałka Senatu Aleksandra Prystora. Na posiedzeniu został dokonany wybór komitetu klubu w składzie dotychczasowym, a mianowicie: przewodniczącym wicemarszałek Makowski, zastępcy przewodniczącego sen. gen. Zarzycki i sen. Stoktorowski, sekretarz Gwiżdż, skarbnik sen. Rudowski, członkowie: sen. sen. Lechnicki, Jaroszewiczowa, Kudelska, Dąbowski.

Następnie klub ustalił plan pracy na najbliższy okres. Do najważniejszych i najpilniejszych spraw, którym klub zamierza poświęcić szczególną uwagę będą należały m. in. sprawa ustroju m. st. Warszawy, prawo obliżające, ustawa lokatorska.

Przydział referatów na komisji budżetowej Sejmu

Warszawa, 4. 12. (PAT) Na posiedzeniu komisji budżetowej Sejmu dokonano przydziału referatów poszczególnych części preliminarza budżetowego na r. 1938/39.

Sprawdząco generalnym został pos. Zygmunt Sowiński. Referaty poszczegól-

nych części budżetu objęli: Prezydent R. P. — pos. dr Zaklik Walerian, Sejm i Senat — pos. Puławski Ignacy, Kontrola państwa — pos. Jan Ślaski, Prezydium Rady Ministrów — pos. dr Zaklik Walerian, Min. Spraw Zagr. — pos. Jan Walewski.

Znamienne incydenty w Chinach

London, 4. 12. (PAT) Z Szanghaju donoszą: Pochód wojsk japońskich zorganizowany na znak zwycięstwa, który dzisiaj rano przeszedł ulicami Szanghaju w dzielnicy międzynarodowej, spowodował szereg incydentów. Na ulicy Nankińskiej niedaleko wielkich magazynów wybuchła petarda. W innym znów miejscu jakiś Chinczyk popełnił w o-

blizcu przechodzących wojsk japońskich samobójstwo, wrzeszcząc jakiś cudzoziemiec wyrwał japońskiemu żołnierzowi flagę i złamał ją z okrzykiem oburzenia pod adresem Japończyków. Cudzoziemca tego aresztowano i osadzono w areszcie policyjnym, gdzie przeprowadzane się śledztwo. Narodowość jego nie została dotychczas ustalona.

Min. Spraw Wojsk. — pos. Władysław Staraszk, Min. Spraw Wewn. — pos. dr Bronisław Wojciechowski, Min. Ministerstwo Skarbu — pos. Jan Holyński, Min. Sprawiedliwości — pos. Zygmunt Sioda, Min. Przemysłu i Handlu — pos. Brunon Sikorski, Min. Komunikacji — pos. Juliusz Dudziński, Min. Rolnictwa i Reform Rolnych — pos. Piotr Sobczyk, Min. Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego — pos. Bolesław Pochmarski, Min. Opieki Społ. — pos. Leopold Tomaszewicz, Min. Poczt i Telegrafów — pos. Zygmunt Gardecki, emerytura i zapotrzebowanie — pos. Józef Ostafin, renty inwalidzkie — pensje — pos. Edwin Wagner, długi państwowe i mononol — pos. Fryderyk Hutten-Czapski

AUDIENCIA U P. PREZYDENTA

Warszawa, 4. 12. (PAT) Pan Prezydent Rzeczypospolitej przyjął w dniu dzisiejszym pana marszałka Seimu Stawisława Cara.

Lokal Koła Sejmowego OZN.

Warszawa, 4. 12. (Tel. wł. — 1. r.) Wbrew pogłoskom, które zostały za notowane w prasie, sprawa lokalu Koła OZN w Sejmie nie została do tej pory rozstrzygnięta. Koło OZN nie posiada do tej pory pomieszczenia w Sejmie. Wedle pogłosków Koło OZN ma otrzymać lokal po dawnym BBWR. W tym samym lokalu mieścił się w swoim czasie Klub Narodowy.

Ambasador R. P. Raczynski u angielskiego podsekretarza stanu

London, 4. 12. (PAT). Ambasador Raczynski odbył dziś rozmowę w Foreign Office, w toku której stał podsekretarz stanu Vansittart poinformował ambasadora o przebiegu i wyniku odbytych w Londynie rozmów brytyjsko-francuskich.

Min. Yvon Delbos przybył wczoraj do Warszawy

Warszawa, 4. 12. (PAT). W dniu dzisiejszym w godzinach popołudniowych Nord-Express z Paryża przybył do Warszawy z oficjalną wizytą francuski minister spr. zagr. p. Yvon Delbos.

Na dworcu głównym p. ministra Delbosa powitali: p. min. Spr. Zagr. Józef Beck, dyr. Protokołu dypl. Roman, dyr. gabinetu ministra Spr. Zagr. Łubiński, wicedyrektor J. Potocki, wojewoda Jaroszewicz, prezydent m. st. Warszawy Stefan Staraszk, członkowie ambasady francuskiej, oraz przedstawiciele kolonii francuskiej, a

raz towarzystwo polsko-francuskich w Warszawie.

W tym samym pociągu przybyli: ambasador polski w Paryżu p. Łukasiewicz i ambasador francuski w Warszawie p. Noel, który towarzyszył p. min. Delbosowi od Zbyszynia.

Z dworca p. min. Delbos w towarzystwie ambasadora francuskiego Noela odjechał samochodem do ambasady francuskiej, gdzie zamieszkał wraz z otoczeniem.

O godz. 18.30 p. min. Spr. Zagr. Franciszek Delbos złożył wizytę p. min. Józefowi Beckowi.

TOREBKI damskie
najnowsze modele
perfumy KOSMETYKI

Belgijski sceptycyzm

Brussels, 4. 12. (PAT). Prasa belgijska przyjmuje na ogół ze sceptycyzmem ogłoszone przez Berlin zaprzeczenie co do niemieckich roszczeń w stosunku do terytorium belgijskiego Konga. Ogólnie przypuszczają tu, że Niemcy dają do uzyskania próby Londynu dla swych żądań na południu belgijskiego Konga i portugalskiej

Angoli, za ewentualną cenę wyrzeczenia się pretensji do terytoriów, przydzielonych dominiom.

Gala prasa wyraża zadowolenie ze stanowczości, z którą minister Spaak odrzucił w sprawie możliwości jakiegokolwiek dyskusji w sprawie integralności terytorium kolonii belgijskich.

Portugalia nie uznaje nowych rozwiązań kolonialnych

Lisbon, 4. 12. (PAT). „Diário de Lisboa” powtarza wiadomości z prasy angielskiej i belgijskiej, dotyczące utworzenia towarzystwa, mającego zająć się eksploatacją afrykańskich terytoriów Francji, Belgii i Portugalii. W towarzystwie tym głów-

nym akcjonariuszem ma być Rzesza niemiecka. Powtarzając te wiadomości, dziennik zaznacza, że przytaczając je jako ciekawostkę i przypominając, że punkt widzenia rządu portugalskiego w tej sprawie zostało dostatecznie wyjaśnione, tak że nie ma potrzeby przypominania go, jednak należy podkreślić, że dla Portugalii zagadnienie nowych rozwiązań kolonialnych nie istnieje.

Rozporządzenie R. M. o zmianie tabeli stanowisk urzędniczych

Warszawa, 4. 12. (Tel. wł. — 1. r.). Rada Ministrów uchwalila rozporządzenie o częściowej zmianie tabeli stanowisk we władzach, urzędach, zakładach i instytucjach państwowych w dziedzinie stanowisk 5 kategorii.

Rozporządzenie to, które zostanie ogłoszone w jednym z najbliższych numerów Dziennika Ustaw, zmienia tytuły urzędniczych 3 kat., o co zabiegają organizacje urzędnicze od szeregu lat. Zmiana dotyczy zniesienia tytułów: pomocnika kancelaryjnego, pomocnika rachunkowego, pomocnika administracyjnego, a wprowadzenia wzmianki tytułów: starszego rejestratora, rachmistrza, kancelisty oraz klerka. Tytuły te są zgodne z wnioskami większości organizacji urzędniczych.

Władze administracyjne kierować się będą przy nadaniu urzędnikom stanowisk następującymi wytycznymi:

mi: stanowisko kancelisty, rachmistrza lub klerka otrzymują urzędnicy, którzy nie mają ukończonych 5 lat służby państwowej, stanowisko rejestratora może być nadane urzę-

dnikom, którzy posiadają od 5—10 lat służby państwowej, stanowisko starszego rejestratora może być nadane urzędnikom, którzy posiadają co najmniej 10 lat służby.

NIEUSPRAWIEDLIWONA GODZINA

(Die unentschuldigte Stunde)

Następny program ATLANTIC

Polska Komisja techniczna w górach Pirymu na miejscu katastrofy

Warszawa, 4. 12. (PAT). Polska komisja techniczna wysłana do Bulgarii celem przeprowadzenia dokładnych dochodzeń w sprawie wypadku samolotu „Douglas Spais” po przybyciu dnia 12 br. do miejscowości Św. Wrzecz,

wyruszyła niezwłocznie w góry Pirymu do wioski Popowa Łąka, gdzie nawiązała łączność ze znajdującą się tam komisją bułgarską.

W dniu 2. 12. obie komisje w towarzysze wojska, policji i grupy robotników po forsownym marszu górskim dotarły około godz. 14 do miejsca wypadku, położonego w górach Pirymu na zboczu szczytu Mozałowski Rit na wysokości 2550 m około 150 m poniżej wierzchołka szczytu. Komisja techniczna przy badaniu rozbitego samolotu znalazła w jego szczątkach zwłoki 3 członków załogi i 3 pasażerów. Sytuacją w jakiej znaleziono zwłoki wyjaśnia, że śmierć wszystkich — będąc oni nastąpiła równocześnie z katastrofą samolotu, co stwierdził również w swoim protokole lekarz, wchodzący w skład komisji. Zwłoki ofiar katastrofy ze względu na trudność ich przetransportowania zostały złożone w jednym szalasiu poniżej miejsca wypadku pod osłoną policji, skąd zostaną w dniu 3. 12. przewiezione do m. Św. Wrzecz.

Nieprawdziwe pogłoski o imporcie zbóż z Rumunii

Warszawa, 4. 12. (Tel. wł. — 1. r.). Wobec ukazania się w prasie wiadomości o rzekomym imporcie zbóż z Rumunii, Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych stwierdza, że wiadomości te nie odpowiadają prawdzie, bowiem przywóz zbóż z zagranicy obec-

nie jest przewidziany. Jednocześnie Ministerstwo Rolnictwa wyjaśnia, że zawarte zostały ostatnio z Rumunią i Węgrami układy, dotyczące importu pszy, w szczególności zaś kukurydzy dyk pastewnej.

W sprawie zaległości podatkowych

Warszawa, 4. 12. (Tel. wł. — 1. r.). Z dniem 31 marca 1938 r. upływa termin odroczenia zaległości podatkowych objętych ulgami na podstawie rozporządzenia Ministra Skarbu z 15 kwietnia 1935 r. o ulgach w spłacie zaległości podatkowych. Po upływie tego terminu z dniem 1 kwietnia 1938 urzędy skarbowe przystąpią do przymusowego ścigania tych spośród odroczonej za-

leżności, które nie zostały zlikwidowane w okresie odroczenia.

W związku z tym przypomina się, że za czasy zaległości do 31 marca 1938, które pozostanie nieuregulowaną po za stosowaniu umorzenia, przewidzianego rozporządzeniem, może być spłacona w okresie odroczenia na bardzo dogodnych warunkach. I tak np. przy wpłacie 100 zł. pokrywa się 150 zł. zaległości, ponadto zaś powoduje się umorzenie odsetek przypadających aż po dzień wpłaty. Zaznaczyć należy, że wpłaty te mogą być dokonywane o obciążeniu 6 proc. Pożyczki Wewnętrznej oraz 5 proc. Pożyczki Konwersyjnej z 1934.

KANAŁ PUCKI UKOŃCZONY.

Puck, 4. 12. (PAT). W bieżącym tygodniu zakończona została budowa kanału morskiego w zatoce puckiej, który ma długość 600 metrów i szerokość od 40 do 50 metrów. Kanał ułatwi żeglugę do Pucka, jak również poruszanie się kutrów na tym odcinku zatoeki puckiej.

STRASZNY WYPADEK.

Warszawa, 4. 12. (Tel. wł. — 1. r.). Ze Śląska Opolskiego donoszą o tragicznym wypadku, jaki wydarzył się na terenie fabryki wyrobów szklarskich w Raciborzu. Mianowicie za trudnionym tam robotnik Rudek runął z wysokości 60 m, ponosząc śmierć na miejscu.

Podziekowanie

Wszystkim, którzy oddali ostatnią posługę ś. p.

Wystawiający Janowi Romaniowskiemu, wzięli udział w nabożeństwach żałobnych oraz nieśli nam słowa współczucia w tak bardzo ciężkiej dla nas chwili, składamy z głębi serca płynące „Bóg zapłać”.

Rodzinna.

Wyrok w procesie nielegalnej organizacji Stronnictwa Narodowego w Zamostu

Zamost, 4. 12. (PAT). W procesie przeciw członkom nielegalnej organizacji zbrojnej Stronnictwa Narodowego zapadł dziś około godz. 14-iej wyrok w Sądzie Okręgowym, skazujący Kazimierza Rzewuskiego na 1 rok więzienia, Antoniego Glińskiego na 6 miesięcy więzienia i Władysława Piligę na 3 miesiące aresztu. Wszystkima karę zawieszono. Sześciu oskarżonych Sąd uniewinnił.

W wyroku Sąd zaznaczył, że przedmiotowa nielegalna organizacja zbrojna Stronnictwa Narodowego zapadł dziś około godz. 14-iej wyrok w Sądzie Okręgowym, skazujący Kazimierza Rzewuskiego na 1 rok więzienia, Antoniego Glińskiego na 6 miesięcy więzienia i Władysława Piligę na 3 miesiące aresztu. Wszystkima karę zawieszono. Sześciu oskarżonych Sąd uniewinnił.

Z Hiszpanii

Rozkład w czerwonych szeregach Jugosławia uznaje rząd gen. Franco

Sevilla, 4. 12. (PAT). Korespondent niemieckiego Biura Informacyjnego dowiaduje się, że na froncie Cordoby przetransportowano do strony gen. Franco oddziały wojsk czerwonych. Żołnierze ci oświadczają, że anarchosyndykalizm na kolumna Maroto, która działała na

froncie Cordoby, została wycofana z linii, a oficerowie zostali stawieni przed sądem wojennym. Postawiono im zarzut nieposłuszeństwa i uniewinniono ich wrogiej rządowi propagandy. Na miejsce kolumny Maroto weszły do pierwszego linii oddziały, złożone z zagranicznych i hiszpańskich komunistów.

Paryż, 4. 12. (PAT). Prasa francuska donosi z Salamanki, iż rząd jugosłowiański miał uznać rząd hiszpański gen. Franco i miano nawet wysłać do Salamanki dyplomatycznego przedstawiciela. Z drugiej strony mas francuska informuje, iż w najbliższym czasie rząd gen. Franco ma zgłosić przystąpienie do paktu antykomunistycznego.

Awantury na Uczelniach stolicy

Warszawa, 4. 12. (Tel. wł. — 1. r.). Wczoraj o godz. 12 przed szkołą SGH doszło do zajść między słuchaczami SGH a studentami Uniwersytetu J. P., między którymi znajdowali się studenci z „Ognia”. W czasie zajść doszło do bójki. Na miejsce przybyło zaalarmowane pogotowie i policja. W bójce zostało rannych 4 studentów, Po-

licja aresztowała około 15 uczestników awantury. Stwierdzono, że napastnicy posługiwali się nożami. Policja ustaliła, że kilku studentów, kopiących pismo akademickie „Alma Mater”, tak knęło się na grupę przeciwną. Pomiedzy grupami powstała awantura. Na pomoc kolegom wybiegli słuchacze SGH.

Blockada uczelni

Poznań, 4. 12. (PAT). Rozpoczęta wczoraj po południu blockada gmachu wyższej szkoły budowy maszyn w Poznaniu przez młodzież tejże uczelni w liczbie ok. 300 osób — o czym donosiłmy już — została dzisiaj przerwana po odczytaniu listu skierowanego przez dyrektora inż. dr. Świerczńskiego pisma ministra oświaty, zapewniającego młodzież, że wiadomości o wycofaniu projektu, dotyczącego nadania słuchaczom W. S. B. M. tytułu inżyniera były mylne. Wykłady normalne zaczynają się jutro.

DEMONSTRACJA STUDENTÓW ZYDÓW

Winnipeg, 4. 12. (PAT). W tutejszym St. John's Technical School wybuchły rozruchy wśród studentów żydowskich, dotkniętych oświadczeniem jednego z profesorów: „Nie dajcie, że was Hitler przesładował, skoro nie umiecie ustanowić upaństwowienia krajowych”. Obrzucił studentów pałeczką salę i urządził burliwą demonstrację. Trzystu Żydów wystosowało na skutek tego incydentu memorial do rady szkolnej.

BILANS B. P.

Warszawa, 4. 12. (PAT). W ciągu trzeciej dekady listopada zapas złota w Banku Polskim wzrósł o 0,3 mln. zł. do 433,9 mln. zł., natomiast stan pieniędzy zagranicą i dewiz spadł o 0,2 mln. zł. do 35,4 mln. zł. Zapas polskich monet srebrnych i bilonu obniżył się o 11,0 mln. zł. do 2,8 mln. zł.

Obrót biletów bankowych wzrósł o 43,0 mln. zł. do 1,034 mln. zł. Pokrycie złotem wynosi 34,50 proc.

Lwów, dnia 5 grudnia 1937 r.

Po mowie wice-premiera

Parlament przystąpił do najważniejszego swego zadania i najtrudniejszej swej pracy: pracy nad budżetem na rok następny.

Podstawa dla tej pracy jest ekspozycja, wyłożona na pierwszym posiedzeniu Sejmu przez wicepremiera i ministra skarbu inż. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Ekspozycja to jest zarówno sprawozdaniem o stanie i osiągnięciach roku bieżącego, jak i zapowiedzią planów i poczyną na rok następny.

Parlament otrzymał niewątpliwie bardzo bogaty materiał, którym obecnie może się posłużyć w swych pracach budżetowych — materiał o poważnym ciężarze gatunkowym faktów i cyfr, nasświetlonych przyczynami związków między naszym położeniem gospodarczym a sytuacją gospodarczą świata. Ponadto parlament zapoznał się z zamierzeniami, mającymi na celu uchronić w najbliższych przyszłości nasze życie gospodarcze przed wszelkimi ewentualnościami. Bo nie ukrywał bynajmniej minister skarbu przed zgromadzonymi w gmachu sejmowym posłami, a tym samym i przed całą opinią publiczną w kraju, że na horyzontzie świata kłębią się „chmury ciemne i niebezpieczne”, że podstawą trwałości koniunktury gospodarczej są „dość kruche”, że zatem „obowiązkami naszym jest patrzeć naprzód i chwycić wszystkie alarmy ostrzegawcze”.

Dlatego też sternik naszej polityki gospodarczej i finansowej uznał za potrzebne dać parlamentowi i społeczeństwu jak najobszerniejszą wykładnię naszej sytuacji, zobrazować z całym obiektywizmem to, co już osiągnięliśmy i to, co zamierzamy zrobić w dziedzinie naszej gospodarki państwowej. Wyselektował z zapożyczeń, że okres, jaki przeżywamy obecnie, jest „jak powąny i tak brzemienisty w skutki, iż jest obowiązkami mówić społeczeństwu istotną, nie tendencyjną, prawdę”.

W myśl więc tego naczelnego hasła wysunął min. Kwiatkowski szereg zasad, którymi się musimy kierować do kierować i od których nam żadnym warunkiem ustąpić nie wolno.

Tymi zasadami są: po pierwsze — równowaga budżetu i prawidłowość jego wykonywania; po wtóre — planowa realizacja inwestycji, które odgrywają wrecz pionierską rolę w wykroju z „prymitywów” i podniesieniu „życia na wyższym poziomie”; po trzecie — regeneracja naszego rynku pieniężnego, wypędzonego przez szereg lat kryzysowych na drogi niewłaściwe i skłódlive zarówno dla gospodarki państwowej, jak i prywatnej; po czwarte — odbudowanie rentowności w procesach gospodarczych, udzielenie miejsca dla rzetelnej inicjatywy prywatnej, poniesienie przez państwo wydajnej i rentownej pracy i wszelkie wysiłki, by dochód społeczny, który przez lata kryzysowych wielce zmalał, znowu mógł swobodnie wzrastać.

Tak brzmia zasady, które już od dłuższego czasu wcielamy w konsekwentnie w czyn i od których nam żadnym warunkiem odstępować nie wolno.

Jednak nie tylko na jasnym i doładowym sprzeciwianiu tych zasad polega wartość i znaczenie wypowiedzi wicepremiera Kwiatkowskiego przed forum sejmowym. Chodzi o najbliższe zamierzenia i zadania, o to, czego mamy się spodziewać i cze-

Sprawa Związku Nauczycielstwa Polskiego

Akcja p. Kolanki — Mowa Premiera Składowskiego

Sprawa Związku Nauczycielstwa Polskiego stanowi w dalszym ciągu jeden z głównych ośrodków zainteresowania opinii publicznej. Prezes usunął go z zarządu p. Kolanko prowadzi bardzo energiczną akcję propagandową, znowu dochodząc poparcie wśród społeczeństwa. Ostatnio wydał pismo p. n. „Wiadomości nauczycielskie”, pismo poświęcone sprawom szkoły i nauczycielstwa, dołączając do pierwszego numeru bezpłatną broszurę swojego autorstwa pt. „W sprawie Z. N. P.”. Obydwie broszury są wydrukowane w drukarni „Robotnika”.

Oczywiście p. Kolanko wszystkim zaprzecza: nie było żadnych, nie było gloryfikowania komunizmu, nie prowadzono propagandy partyjnej, nie przekraczano dopuszczalnych granic krytyki władz; i t. d. Osobny usteęp poświęcił w swej broszurze p. Kolanko znanemu oświadczeniu p. Premiera i pisał w ten sposób:

„Pan Premier ostatnio zarzut tolerowania i popierania od dłuższego czasu przez rząd Główny ZNP i ich tendencji wyraża komunistycznym lub z komunizmem związanych. Spodobał mi się ten usteęp, że to takim zarzutem nastąpi ujawnienie faktów, które by go uzasadniały. Zerkaliśmy smutkami w swoim studio. Ujawnienie faktów nie na, stopiło, bo nie mogło nastąpić. Nie ma bowiem ani w działalności ZNP ani w działalności jego komórek organizacyjnych takich czynów, które dawałyby się skwalifikować jako akta roboty antypaństwowej”.

Skłoda, że p. prezes Kolanko jeszcze trochę nie poczekal. Bo właśnie w czwartek, na plenarnym posiedzeniu Sejmu p. Premier Składowski szeroko i wyczerpująco ujętywał swoje zarzuty stawiane usunętemu zarządowi Z. N. P. i jego prezesowi. Uczynił to z okazji posiedzenia Sejmu w odpowiedzi na przemówienie posła Hoffmana. Usteęp mowy p. Premiera, omawiający sprawy Z. N. P., przytaczamy poniżej w redakcji P. A. T.

„Z tym Związkiem Nauczycielstwa Polskiego długo się namiętnie — oświadczył p. Premier — jakby postąpił z nim, to znaczy z jego zarządem. Kiedy przyszedł do mnie jeden z poli-

tyków opozycji po zawieszeniu zarządu i zapytał mnie czy sobie zdaję sprawę z powagi sytuacji — powiedziałem mu: tak jest, jestem przygotowany nastrajki generalny. Proszę kolegów, rzeczywicie, zdawalem sobie sprawę, że to jest poażnienie o wielkiej wadze państwowej, a nie jakies pokazanie przed Składowskiego, kto będzie mocniejszy, czy ja, czy oni. Co mnie zmusiło, prozę kolegów, do tego, aby tak postąpił i dlatego zrobilem to teraz, a nie przedtem, naprzykład przed pół rokiem?”

Ostatnią kropką, która wyczerpała moją cierpliwość, były artykuły w „Głosie Nauczycielskim”, które zaczęły już otwarcie gloryfikować zarządy zaborcze Kosciuszki, którym „Głos Nauczycielski” powinien właśnie służyć.

Zarówno w „Głosie Nauczycielskim” z 19 września tego roku, jak i w „Głosie Nauczycielskim” w roku zeszłym mówi się o tym, że szkoły i nauczyciele były uzupełnieniem państwa, a obecny rząd traktuje ich w sposób fatalny. To są niedopuszczalne rzeczy, to jest niedopuszczalna krytyka własnej władzy, to jest presja na własną władzę. Ja uważam, że to jest ostatnia kropka. Daj panom kolegów te rzeczy do przejrzenia.

Je nie będę wyliczał ludzi, mnie nie chodzi o ludzi, którzy byli komunistami, ale chodzi mi o atmosferę, o tolerowanie przez zarząd ataku na sferę i atmosferę postaram się kolegom przedstawić. Nie będę cytował, jakie były, ale przedstawie atmosferę, która była w piśmiennictwie, będącym pod zarządem Związku Nauczycielstwa Polskiego. Proszę państwa, tutaj jest np. „teatr w szkole”, gdzie jest przedstawione, jaki ma wpływ wychowawczy teatr w Sovietach. Proszę państwa, ja w ogóle uważam, że to nie powinno było się ukazać. I nas w to chowując się dziecie nie w tea-

trze, tylko w domu i w miastach, o tym, że wychowanie naszych matek jest dobre, bo pozwoliło nam przetrwać 150-letnią niewolę. (Hucne oklaski). My dzieci prowadzimy do teatru dla przyjemności i rozrywki, ale nie wychowujemy ich w teatrze. Pewna pani pisze jak trzeba wychowywać i w zychu, jak jest dobre w Sovietach, a na końcu pisze: „A gdyby tak u nas?”; i wielokrotnie. Wgiczem to jest? To nie jest tylko tolerowanie — proszę, nie panowie koledy to sobie przeżycie.

Pisze inna paniusia, że to będzie wychowanie „sojalistyczne”. Oczywiście, pisze się, że to jest wychowanie socjalistyczne, lecz my wiemy, że to nie jest wychowanie socjalistyczne, a bolszewickie. My nie wychowujemy dzieci w teatrze. Tego rodzaju kierunek jest skłódlivy. Jest to kierunek niezgodny z psychiką naszego narodu.

Oto „Piomyki”, o których tak krótko pisał Hoffman mówił. Oto są dwa „Piomyki”. Jak kolegom je pokazać. „Piomyki” polski i rosyjski. Na „Piomyku” polskim jest przedstawiony obraz leśnika, gdzie jest podpisane „robotnicy”. To nieprawda. Ten obraz nie nazywa się „robotnicy”, lecz „strajk”.

To są robotnicy w tragicznym momencie życia, którzy muszą nie przetrwać. I oto robotnikami polskimi, którzy z zaparciem się siebie w ciężkich warunkach budują państwo, który przyczynia się do jego wielkości i obrony, przedstawia się właśnie w momencie strajku. To jest tendencja nieprawda, to jest kłamstwo. A oto w numerze „Piomyka”, poświęconego Sovietom są przedstawione małe dziecinny bolszewickie. Daj im Bóg, ja nie mam w sobie ani żadnych nadziei, ani też jakiegokolwiek niemiłości. Niech te dzieci w Sovietach tak wyglądają, daj Bóg, ale dlaczego przedstawiać te wesołe dzieci w Sovietach oto temu obrazowi strajkujących robotników? (przerwywanie). — W tym numerze „Piomyka” sowieckiego jest jeszcze „list z Syberii” Or-Ota, gdzie syn pisze do matki. Pisze o niedoli na Syberii. W wierszu Or-Ota w przedostatniej strofice całego wiersza jest to, że jedną pociechę wytrwania w polskości daje mu wiara. Jakies brudne, bezcelne rzeczy opuszczają tę strofkę, wyrzucają ją tendencyjnie, żeby dziecku polskiemu nie dać o tej wierze przeczytać. To jest w tym numerze, koledy mogą sprawdzić. Czy tak się postępuje? Czy to jest wychowanie polskiego dziecka? My nie chcemy, żeby nas dzieci były wychowywane w ten sposób. (Okłaski; głos: hańba).

Proszę kolegów, nie będę mnożył tych przykładów. Ja nie przeluduję żadnych ludzi, nie aresztowałem nikogo, tylko chcę, żeby uczyli, patriotyczny, porządny nauczyciel polski na prowincji nie był zmuszony, by podobnie jak paskudziście przecho-dzili przez jeżdzące do dzieć polskich. (Głosy: bravo, Oklaski).

Myślę, że kolega Hoffman w duszy se mną się zgadza.

Proszę kolegów, nie chce zwalczać związków zawodowych. Nie chce, żeby Związek Nauczycielstwa Polskiego znajdował się pod przegięciem opinii. Zrobiłem wszystko, żeby jak najprędzej odbyły się nowe wybory, żeby nowy zarząd pracował w myśl wytycznych narodu polskiego, więcej nie. — (Okłaski. Głosy: bravo).

go oczekiwać w najbliższym okresie.

Pod tym względem nie poskąpił nam min. Kwiatkowski jasnym i wyraźnym wskazówką.

A więc nowy budżet opiera się na myśli, by z poprawy naszej sytuacji, ze zwiększonych wpływów do kasy państwowej, mniej korzystało państwo, a więcej gospodarstwo i świat pracy. Innymi słowy: gospodarstwo i społeczeństwo ma otrzymać pierwszeństwo. Jak się to wyrazi w praktyce? Przede wszystkim przez zmniejszenie obciążeń funkcjonariuszy publicznych (mniejsze stawki podatkowe), następnie przez zwiększenie wydatków ze skarbu państwa na cele, służące społeczeństwu. Więcej np. zwiększenie dotacji na drogi kołowe i wodne, na roboty przy obwałowaniu Wisły, na szkolnictwo ogólne i akademickie, na pomoc lekarską i świadczenia socjalne itd.

Następnym zamierzeniem jest rozwiniecie planu inwestycyjnego, tak pięknie zapoczątkowanego w Centralnym Okręgu Przemysłowym, na inne polacie kraju i przeniesienie na ten cel sum niemal zdwojonych, no sięgających w roku przyszłym niemal milarda złotych.

Dalszy plan obejmuje problem podatkowy, który donosił o sobie za duża rolnictwa, kwestie, udzielenia finansów komunalnych — i drugi jeszcze poczet prac, które szerzono w min. Kwiatkowski w swym ekspozie zobrazował, a nad którymi dziś w całej Polsce zastanawiają się i przemysłują wszyscy,

których zainteresowania mierzą się nie skalą egoizmu, a zrozumieniem wagi spraw ogółu.

Dobrze więc się stało, że dana nam została ta prawda o naszej sytuacji i ta analiza zmierzeń i planów. Dobrze, że popłynęła na falach etetu i przez miliony czytelników pism dotarła do najdalszych zakątków Polski.

Mamy bowiem do zwalczenia pewien nastrój, który min. Kwiatkowski określił jako „psychozę skazania zła”, nastawienie psychiczne, które „każe się odnosić nieufnie i odpornie do wszelkich rezultatów dodatnich i pozytywnych”.

Jest to wrażliwość i zdecydowanie skłonnością i wielką przeszkodą w realizacji wielkich celów, do których zmierzamy. Tak samo dla przesadna łatwowierność — „psychoza skazania zła” wytwarza atmosferę nieufności i dekompozycji, a tym samym pobudza do negacji, paraliżując twórcze siły.

Wicepremier dał nie tylko posłom i senatorom, ale nam wszystkim realny materiał do przemyśleń i zastanowień zarówno nad naszą obecną sytuacją, jak i nad zamierzeniami konkretnymi na przyszłość.

Wiemy dziś, dokąd zmierzamy również i na przyszłość: gospodarstwo państwowe i narodowe. A — jak to syntetycznie wyczerpieć. Kwiatkowski uł w zakonczoniu swego ekspozie — „w atmosferze pracy, spokoju, pewności ładu, zdolności do kompromisu, żeby obecnie maksimum naszego zbiorowego podwodzenia”.

M. G.

Kondolencje Króla Bułgarii

Warszawa, 3. 12. (PAT) W odpo-
wiedzi na depesze Pana Prezydenta
J. P. przesyłając w związku z katastrofą
samolotu polskiego, J. K. M. Król Buł-
garii przesyła pod adresem Pana Pre-
zydenta Mościckiego telegram kondola-
ncyjny.

Dramatyczna walka pilota w okowach zamrożniętego jeziora

Helsingfors, 3. 12. (PAT) W zwią-
zku z wczorajszą katastrofą samolotu
pocztowego szwedzkiej linii lotniczej
Aero Transport jednomotorowego

Junkersa, pilotowanego przez asa cy-
wilnego lotnictwa Finlandii kapitana
Lihrę, który w swoim czasie brał u-
dział w akcji ratowania Nobilego, do-
noszą, że samolot zmuszony był do
przymusowego lądowania wobec de-
fektu jednego silnika. W chwili wy-
padku szalała burza śnieżna.

Samolot lądował na jeziorze Fjæstur
koło Sztokholmu. Cienka powłoka lo-
dowa nie wytrzymała ciężaru maszyny
i samolot niebawem zatonął. Pilot i ra-
diooperator przez pewien czas trzyma-
li się jeszcze na powierzchni wody, za-
toneli jednak zanim nadeszła pomoc.
Ciało pilota Lihrę wydobyto dziś z
jeziora.

SEKIERA W GŁOWIE UGODZO- NY PRZEZ KOBIETĘ

(a) Wczorosem w dniu wczorajszym
Popołudnie Ratunkowe zawieszono zo-
stało do Komisariatu VIII, gdzie le-
karz dyżurny udzielił pomocy niejaki-
mu Janowi Stawarskiemu, któremu ja-
kaś nieznaną z nazwiska kobieta zada-
ła siekierą dwie rany: na głowie i na
ręce. Usiłowała jeszcze dać go nożem
w gardło, ale sąsiedzi zapobiegli temu
atakowi.

NAGŁY SKON

(a) Robotnik Michał Pawlisz, B-
czący 42 lat, nosił wówczas wczoraszem
wzrost na II, p. kamienicy 1.3 przy ul.
Kadeckiej. W pewnym momencie za-
słabł, a na kilka chwil później w do-
zorców zakończył życie, skutkiem
udaru serca.

Ogólnopolski zjazd dyrektorów szkół średnich

Warszawa, 3. 12. (Tel. wł. — 1. r.).
W dniu 3. b. m. w Domu Hłarskim
w Warszawie odbędzie się zjazd zwa-
żający Naczelnej Rady Hłarskiej.
Porządek obrad przewiduje sprawozda-
nie naczelników hłarskich i naczelnika
hłarscy, oraz uchwalenie budżetu na-
czelnych władz hłarskich na r. 1938.
W dniach 5, 6 i 7 bm., odbędzie się
w Warszawie drugi ogólnopolski zjazd
dyrektorów polskich prywatnych i sa-

morzadowych szkół średnich ogóln-
szkółczych i zawodowych. W zje-
dzie weźmie udział przeszło 200 dyrek-
torów szkół średnich z całej Polski,
przedstawiciele Ministerstwa Oświaty,
Spraw Wojskowych, Państwowego
Urzędu W. F. i P. W. Otwarcie zjazdu
nastąpi 5. b. m. o godz. 10.30 w sali
Towarzystwa Naukowego Warszaw-
skiego (Nowy Świat, 72).

Ujście Dantona hiszpańskiej rewolucji

Salamanka, 3. 12. (PAT) Gwardia
cywilna aresztowała kierownika „Cze-
zyżajki” w Gijón, Luisa Gonzalezę
García, który podpisał przeszło tysiąc

wyroków śmierci. W momencie aresz-
towania popełnił nieudany zamach sa-
mobójczy.

Wielka afra obyczajowa w Warszawie

Warszawa, 3. 12. (Tel. wł. — 1. r.).
Stołeczny Urząd Śledczy prowadzi
obecnie dochodzenia przeciw Edwardowi
Stalkiewiczowi i Marii Kozercy,
stojących pod zarzutem zajmowania
się suttenerstwem.

Stalkiewicz zawierał znajomości z
młodymi tankami, które sprowadził
do swego mieszkania, zmuszając dzie-
wczęta do uprawiania nierządu. W
czasie rewizji znaleziono u niego album
z fotografiami dziesiątek dziewcząt.

Jak naiwna hrabina kupowała na ulicy carskie klejnoty

Warszawa, 3. 12. (Tel. wł. — 1. r.).
W dniu wczorajszym zanotowano na
tętnie Warszawy drugi z kolei wy-
stęp karmozonowy. Do przechodzącej
ulicą Fr. Jędrzejowskiej przystąpił w pe-
wnej chwili jakiś osobnik, proponując
kupno za 10 zł „klejnotów”, pochod-
zących z rzekomego skarbu cars-
kiego.

Gdy hrabina po zakupieniu „kosztowno-
ści” powracała do domu zauważyła,
 iż po wyjęciu nawierzchni torebki
skradziono z niej 35 zł. Na skutek
wzmożonego alarmu, policya aresztowała
złodzieja, którym okazał się znany
przestępca Władysław Dobrzecki.

Tajemnicze samobójstwo urzędnika starostwa

Łańcut, 3. 12. (PAT) W czwartek
popełnił samobójstwo znany i po-
wszechnie ceniony urzędnik Starostwa

Powiatowego łañcutkiego, 4. p. Jan
Kunysz. Kunysz przyszedł rano nor-
malnie do biura, wkrótce jednak za-
czął zdradzać szczególne podenerwo-
wanie. Udał się do biur archiwum i po
pewnym czasie znaleziono go z prze-
strzeloną w okolice głowy.

Śmierć nastąpiła natychmiast. Denat
osiemci lat i 4 dzieci w wieku
szkolnym. Przyczyną samobójstwa nie
ustalona. Prawdopodobnie powodem
był rozstrój nerwowy wskutek kłopotów
rodzinnych.

Radio to rzecz zaufania!

TANIA
SUPERHETERODYNA
WYSOKIEJ KLASY
PHILIPS
Super 438
Warunki najdogodniejsze,
obsługa fachowo-techniczna w firmie
Barwik & Borzemski
Lwów, Kopernika 18, tel. 218-60

2081

zytanie i rozpowszechnianie
„DZIENNIK POLSKI”

Ekscesy antyżydowskie na Litwie

Ryga, 3. 12. (PAT) Jak donosi p-
simo litewskie „Lituvos Zinios”, w 5
największych prowincjonalnych mia-
stach litewskich: Szawili, Wilkome-
ru i Klaipėdie miały miejsce w ostat-
nich dniach liczne ekscesy antyżydow-
skie, w których wyniku w licznych mie-
stach i mieszkaniach żydowskich wybi-
ło zżaby.

Dziennik litewski w tytule swego do-
niesienia określa ekscesy te jako robo-
te podejrzanej a w treści doniesienia

wyliczając wyrządzone przez spraw-
ców szkody znaczne, że są one bardzo
duże, przy czym wyraża pogląd, że
ekscesy te były zorganizowane, o czym
świadczą fakt, że odbywały się one ró-
wnocześnie w odległych od siebie punk-
tach tego samego miasta. Z dalszych
informacji dziennika wynika, że w Sz-
awili, gdzie ekscesy te były najwięk-
sze, nie został ujęty żaden ze spraw-
ców.

Magistrat wyjaśnia sprawę konkursu na marsz ku czci J. Piłsudskiego

Niedawno ogłosiliśmy w „Dzienni-
ku Polskim” zapytanie jednego z czy-
telników pod adresem władz miejskich
we Lwowie, jaki jest los konkursu mu-
zycznego na marsz ku czci Józefa Pił-
sudskiego.

Obecnie otrzymaliśmy w tej sprawie
komunikat Magistratu następujący
treści:

Jak wiadomo, w swoim czasie złożył
jeden ofiarodawca nie życzący sobie
ujawnienia swego nazwiska 2000 zł.
jako nagrodę konkursową na kompo-
zycję muzyczną, mającą gloryfikować
czyśbój Bojowej Marszka Piłsudskiego.
Konkurs raz przedłużono dla wyniki
bardzo obfite, wypłynęło bowiem 38
kompozycji z różnych stron Polski.
Powołana do życia jury dla oceny prac,
w skład której wchodził fachowiec mu-
zyczny, profesorowie konserwatorium
z prof. U. J. K. drem Chybińskim na

czle, od miesiąca zapoznaje się z tre-
ścią kompozycji.

Prof. dr Chybiński jako przewodni-
czący jury zapoznał się ze wszystkimi
utworami zgłoszonymi na konkurs, o-
negdaż zaś przesłał je innym człon-
kom jury, którzy bądź zbiorowo, bądź
indywidualnie zapoznawali się będą z
nadesłanymi kompozycjami. Poni-
żaj, jak wspomnieliśmy, wypłynęło 38
utworów, praca jury potrwa około 2
miesiące, tak, że wyniku konkursu
spodziewać się można dopiero w lu-
tym przyszłego roku.

OBITY LUP RABUSIA ULICZ- NEGO

(a) W komisariacie policyjnym zja-
wiła się w dniu wczorajszym Irena
Zółkiewska (ul. Piastów, 6) z doniesie-
nim, iż wczorosem na ul. Nowej Rze-
czni napadnięta została przez nieznane-
go osobnika, który z rąk jej wywrócił
torebkę, zawierającą 660 zł. w gotów-
ce, stanowiących własność firmy „Jed-
ność” przy ul. Bojowej 3.

UMYSŁOWO CHORY ZBIEGL Z DROGI DO LEKARZA

(a) Z Horodłowa, w pow. sokal-
skim, przywiozła wczoraj Paraskiewa
Madziopowa, 30-letniego swego brata
Andrzeja, umysłowo chorego, by za-
sięgnąć porady lekarskiej. Chory
zbiegl na pl. Strzelckim bez śladu.

Wstrząsający wypadek na przejeździe kolejowym

(a) W dniu wczorajszym około go-
dźny 3-ciej popołudniu wydarzył się
na przejeździe kolejowym pomiędzy
Gliną a Burskimi wstrząsający wy-
padek. W chwili, gdy nadjeżdżał po-
ciąg osob. ze Strzyja w kierunku Lwo-
wa, jechał drogą wozem dwukonnym
jakis maly chłopak wiejski, który usi-
lował przejechać przez tor, w tej jed-

nak chwili wóz dostał się pod paro-
wóz. Chłopak szczęśliwym zbiegiem
okoliczności uciekł śmierci i uciekł do
lasu, oba konie zostały zabite, wóz
roztrzaskany w druzginy. Zatrzymano
pociąg i jednego konia z trudem wy-
dobyto z pod parowozu, drugi ugo-
dzony zderzakiem i odzuty, padł
martwy obok toru.

„Nie naruszyłem Konstytucji“

P. PREM. SKŁADKOWSKI ODPIERA ZARZUTY POŚŁA GEN. ŻELIGOWSKIEGO

Warszawa, 3. 12. (PAT) Na wczorajszym posiedzeniu Sejmu wygłosił przemówienie p. premier gen. Sławoj. Składkowski:

Wysoka Izbo, Przyznam się, że chciałem mówić na końcu dyskusji, ale widząc z przeszerzeniem, że szereg byłych towarzyszy. Szereg kolegów powiedziało co chcieli i potem ich nie ma na sali. Wobec tego, bójcie się, że będę mówić na końcu tylko do tych niewinnych, którzy nie przemawiali, choć się wypowiedzieć teraz i, zaskoczono, przemówię może mniej przygotowanie, ale to trudno.

Proszę kolegów. Półtora roku rządzie mia, rządzenia bez skrytalizowanej większości parlamentarnej i społeczeństwa, rządzenia w atmosferze pustki, która powstała po śmierci Komendanta. — półtora roku, to jest długo, to się dłuży nie tylko rządzeniu, ale zaczęło na się dłużyć i rządzący. Półtora roku ciagła, jak mogę, proszę kolegów, ze zmiennym szczęściem, ciągła dla tego, że mam poparcie czterech czynników:

poparcie autorytetu Pana Prezydenta, Marszałka Śmigłego, który używał swego autorytetu temu rządowi, następnie stałe choć powoli poprawiający się sytuację gospodarczą i wreszcie — pomoc wasza, kolezdy.

Bo cokolwiek byście mówili, chociaż nie raz i często nawet Jesteście złą na mnie i niechętni, to jednak nie pusił się mi roboty ani razu, ale zawsze, jak mogliście w tej robocie pomagać.

Natomiast nie mogę tu się zgodzić z tym, co powiedział generał Żeligowski, że rząd jest nadmierne chwalony.

I zażukam tych, którzy mnie chcą stale chwalić, ale tego nie ma. Chyba, że generał Żeligowski uważa, że jestem za mało wymyślny i dlatego tak go to razi, że się mnie chwali.

Nawiążę do przemówienia generała Żeligowskiego. Chociaż niestety jest nieobecny, i zdaje mi się, że tylko mojemu podziemiu wiekowi należy zawiadzieć, że nie wyskoczyłem od razu na trybunę i nie odpowiadalem na oskarżenie mnie o naruszenie Konstytucji.

Jedeli jakiś drab naruszył Konstytucję, to w dół go, to votum nieufności jakiś wyrzucił draba z rządu, przed trybunał stanu go! Tak generalnie reaguje na takie rzeczy. Ale nie w ten sposób, że w rok po takiej mowie się, że naruszyłem Konstytucję.

I dlatego nie korzystam z nieobecności gen. Żeligowskiego. Przeciwnie, jako były podkomendny nam go dobieżam, sam segment dla niego i widzę, że gdybym naprawdę naruszył Konstytucję, to nie czekałby rok na to, by wytoczyć dochodzenia i w sprawie. Działal by natychmiast. Póki nie wytoczy dochodzenia, póki nie spowoduje i postawienia mnie przed trybunałem stanu, jestem spokojny, że konstytucję nie przekroczyłem.

Wynam, proszę kolegów, że wierzę, że, że, Święto Złotnicza Polskiego, to jest takie święto, które nikt nie może używać do osobistych partyjnych rozrywek. Dalej, wierzę, że w stronę niczego ludowe. Stronictwo ludowe w tej chwili napisało m. l.: „nasz nowy czyn chwalimy, ten nasz dziesięciodniowy strajk chwalimy, musi być początkiem do przywrócenia chłopu w Polsce prawo do życia — współgospodarstwa, a krajowi ludu, porządku i bezpieczeństwa“.

Kolezdy, zaczęliśmy uwierzyć, że to odziewie i miało wrażeń, że po świecie złoźnierz ten strajk, być może, będzie ograniczony do zwykłego strajku.

Przebieg wypadków nie będzie kołogom odzwierciedlał, wiece kolezdy, że one nie miały jedynie strajku na widgiel, ale były działalnością całego stronictwa ludowego, ale miały, która w tajemnicy podburzała nie chło pów pełnorolnych, ale podburzała w sposób podstępny chłopów bezrolnych.

Proszę panów, reakcja policka musiała być bardzo ciężka.

42 zabitych chłopów, proszę kolegów, kilkadziesiąt poturbowanych policjantów — też synów chłopskich, leczyło się jeszcze długi czas w szpitalu Niegigijewie są to rzeczy tragiczne, niewypitliwie są to rzeczy, które mała pewnego stronictwa w sposób bandycki i w tajemnicy nawet przed tym stronictwem przygotowała.

Proszę kolegów, naturalnie trzeba było strzelać, bo były to rozruchy anar-

chistyczne, które obejmowały kilka powiatów.

W ciągu roku byłem parę razy w Małopolsce i badałem warunki życia ludności. Sprawili, że zarobki robotnika rolnego, które wynosiły niejednocześnie 45 gr. za dzień, wzrosły podwójnie. Przecież rząd w tych właśnie powiatach założył centralny okręg przemysłowy.

Kiedy byłem niejednokrotnie w tym kręgu centralnym, rozmawiałem z robotnikami, z miejscową ludnością. Byli to ludzie, którzy pierwszy raz w życiu po 2 tygodniach pracy dostali 40 złotych na rękę, pierwszy raz mieli te 40 złotych w ręku. Proszę kolegów, nie sięgnęcie pał się tam miejscowej ludności 600.000 zł. za robocizną i to wchłaniały te powiaty, które dawniej nawet 10.000 zł. rocznie nie dostawały.

Nie można więc powiedzieć, że

rząd tylko strzelał, że rząd wszystkich zaniedbał. Rząd, moim zdaniem, zrobił wszystko, co mógł, aby przysłać z pomocą ludność. Oby te wypadki słępowane były tylko smutnym epizodem.

Na zakończenie p. premier polemizuje z twierdzeniem pos. Hofmana na temat sowieckiego numeru „Płomyka“, oraz wyraża radość w związku z powstaniem parlamentarnego Koła OZN.

„Mam nadzieję, mogę już marzyć o tym, że być może, uda mi się oddać władzę w ręce, które będą miały za sobą większość w parlamencie i większość w społeczeństwie. A wtedy, kiedy mi się to uda, zobaczycie mnie wezsolę i uspokojonego, przechadzającego się na Krakowskim Przedmieściu z rumieńcem na liściach, z melonikiem na bakiem, wesoło nuciącego pierwszą brygadę“.

Nieudalą manewr konserwatystów Zapowiedź ataku na politykę rolną

Warszawa, 3. 12. (Tel. wł. — l. r.) Wygłoszona na wczorajszym posiedzeniu Sejmu mowa prem. gen. Składkowskiego oczekiwana była od pierwszych chwil otwarcia sesji Izby z niezwykłym zainteresowaniem i niecierpliwością.

Premier Składkowski mówił z wrodozoną sobą werwą, a przemówienie jego spotkało się z niezwykłym gorącem przyjęciem ze strony Izby.

Jak okazuje się, rząd nie potrafił poważnie zastrzeżeń, wysunęli przez gen. Żeligowskiego, który budował, zdawało się, duże oskarżenie o rzekome naruszenie Konstytucji.

I choć z jednej strony zarzuty przeszły bez wrażeń, to z drugiej wywołały nieukrywane zdziwienie.

W kołach politycznych panuje przekonanie, że gen. Żeligowski poruszając tak ważne sprawy, uczynił to w sposób, który nie stoi na poziomie zagadnienia.

Przemówienie premiera uzupełnił wi-

ce marszałek Miedziński, po czym przemawiał jeszcze powtórnie gen. Żeligowski.

Wedle opinii kół politycznych przemówienie gen. Żeligowskiego było inspirowane przez grupę „Słowa Wileńskiego“, które w ostatnim numerze numerze zapowiedziało tę mowę, zaznaczając, iż generalnie „poda syntezę sytuacji w Polsce“.

Jedeli opinia kół politycznych co do właściwego źródła przemówienia gen. Żeligowskiego jest trafna, to stwierdzić należy:

zupelne niepowodzenie ataku konserwatystów, którzy wysunęli atak tego i zasłużonego generała do krytykowania najwyższych autorytetów w Państwie.

Przemówienie p. premiera naświetliło należycie sprawę. Szczegółowe wrażeń wywołał ustęp, dotyczący wypadków sierpniowych i sprawy Z. N. P., która poruszona została przez posła Hofmana.

P. premier zdecydowanie komunizującą robotę tej organizacji. Izba hucnie oklaskiwała ustępy odnoszące się do tej sprawy.

Zwracając powszechną uwagę na życiwe akcenty pod adresem Koła OZN. Na podstawie rozmów przeprowadzonych z członkami przedstawicieli mi Sejmu, dowiadujemy się, iż

liczyć się należy z ostrą krytyką odnośnie poczynani mi. Kościółkowski i min. Poniatowskiego.

Przytoczone powyżej momenty wioły duże ożywienie do obrad Sejmu.

Warszawa, 3. 12. (PAT). Przew. wczorajszym plenarnym posiedzeniu Sejmu zebrali się nowowybrane Komisje sejmowe, celem ukonstytuowania się. Wybory przydyżdy Komisji dały wyniki następujące:

Komisja administracyjna — samorządowa: przewodniczący pos. dr Duch, pos. dr Kroebl i Długosz, pos. Michałowski.

Komisja budżetowa: przewodniczący pos. Kozłowski oraz pos. pos. Długosz, Hołtyński, dr Wojciechowski, radca Biura Sejmu Stanisław Rejmer.

Komisja komunikacyjna: przewodniczący pos. Starzak, pos. dr Wielhorski, pos. Jurkowski.

Komisja oświatowa: przewodniczący pos. Pochmurski, pos. Drozd-Gieżyński, pos. Hoffman.

Komisja pracy, przewodniczący pos. dr Madeyski, pos. Drwaskiewicz, pos. Mróz.

Komisja prawnicza: przewodniczący pos. Podolski, pos. dr Kroebl, pos. Krzyżowski.

Komisja przemysłowa — handlowa: przewodniczący pos. Sowiński, pos. Szumowski, pos. Glowacki.

Komisja regulaminowa: przewodniczący pos. Ostsiński, pos. dr Zakroczni, pos. Kopeć.

Komisja rolna: przewodniczący pos. Kiełak, pos. Łubiński, pos. Wankę.

Komisja skarbowa: przewodniczący pos. Świątopelk-Mirski, pos. dr Jachoda-Zółkowski, pos. Szymanowski.

Komisja spraw zagr.: przewodniczący pos. Schatzel, pos. Tomaskiewicz, Łubiński, pos. Goetz-Okodmiski.

Komisja wojkowska: przewodniczący pos. Żeligowski, pos. Schatzel, pos. Szyński-Wojnar.

Komisja Zdrowia publ. i opieki społecznej: przewodniczący pos. dr Krauczyński, pos. dr Nowak, Słopczyński, pos. dr Kukliński.

GOTOWE UBIORY MĘSKIE
MATERIAŁY JESIENNO-ZIMOWE oraz
mundurki i płaszcze studenckie — poleca
Tadeusz Cweter **Łwów, Kopernika 5**
telefon 238-43. — 2577

Schacht mimo ustąpienia prowadzi nadal agendy ministerstwa

Berlin, 3. 12. (PAT) W tych dniach odbyło się w gmachu ministerstwa gospodarki Rzeszy uroczyste przejście przed premiera Goeringa agent tego resortu. W przemówieniu do urzędników Goering wskazał, że dr Schacht będzie mu i nadal służył rządem. Objęcie tego resortu przez gen. Goeringa nie stanowi zmiany systemu. Zamierza on jedynie pełnić powierzone sobie przez

kancelarza zadanie, wyrównać tarca, które wynikają musiał między resortem wykonawczym planu 4-letniego, a ministerstwem gospodarki Rzeszy.

Berlin, 3. 12. (PAT) Dzisiejszy „Reichsanzeiger“ ogłasza nową listę osób, których pozabawiono obywatelstwa Rzeszy. Spis obejmuje 43 nazwisk, o brzmieniu przeważnie żydowskim.

Francja wypuszcza pożyczkę wewnętrzną

Paryż, 3. 12. (PAT) Ministerstwo skarbu zamierza wypuścić w najbliższym czasie boni skarbowe na przy puszczenie sumy 2 miliardy franków. Minister Bonnet na konferencji z dziennikarzami zaznaczył, że wprawdzie re-

Francji wynoszą jeszcze około 10 miliardów fr., jednakże wobec przypadających wkrótce licznych terminów płatności, rząd woli nie wyczerpywać tych kredytów i odwołać się do społeczeństwa.

Na polskiej antenie

Orkiestra Polskiego Radia w Paryżu

Ostatnio ogłoszone wyniki konkursu na Wystawie paryskiej przyniosły dużo satysfakcji polskiej ambacji narodowej. Zarówno pawilon nasz, jak i zawarte w nim ekspozycje otrzymały wiele poważnych nagród i odznaczeń.

Nie na wartości jednak samych tylko eksponatów i konstrukcji polega

sukces polskiego udziału w Wystawie. W ramach odbywającego się tam powszechnego festiwalu sztuk pokazała się znakomicie również muzyka polska, na którą złożyły się dwa koncerty polskiego radia pod dyrykcją Fitełberga i recital Klepury. Ten ostatni nie zachwylił sobą poważnych kryty-

tystycznych Francji. Zarzucano mu w recenzjach płytkość i łatwinę repertuarową, był nawet jeden poważny krytyk, który złośliwie zauważył: „Dlaczego właściwie pan Klepura tytułuje się maitre? nasz Chevalier nie tytułuje się maitre, a Chevalier to jest jednak coś...” Tak więc było z Klepurą, natomiast orkiestra Polskiego radia wraz ze swoją solistką Ewą Bandrowską-Turską odniosła prawdziwy i zasłużony sukces, spotkała się nie tylko z entuzjazmem publiczności, ale też z uznaniem całej prasy paryskiej.

Krytyk dziennika „Le Matin” pisał m. in.:

„Wszystkie te manifestacje zwłaszcza te, które zaszczylił swą obecnością Prezydent Republiki, odniosły tak koryciły sukces. Muzykalna i liryczna Polska tak bogata i dawnie i dzisiaj w muzykach zadowolona się przedstawieniem swego ostatniego wielkiego kompozytora, zmałego przedwcześnie ubiegłej wiosny w Szwajcarii; mówię o Karolu Szymanowskim. Opera wystawiła niedawno jego balet, który choć w sposób niewystarczający pozwolił nam go odkryć; orkiestra pana Fitełberga, świetny zespół pod batutą doskonałego dyrygenta, szlachetnie breniła teraz jego pamięć, wydobywając na jaw te wszystkie, co w Szwajcarii było z wyobraźni i uieniem poetyckich; pani Bandrowska-Turska ze swej strony odzwierciedlała, nie uroczę melodie głosem i stylem, które słusznie zdobyły żywe oklaski”.

Ten głos wielkiego dziennika paryskiego nie był odesłany. Do chóralnych niemal pochwał dołączają się również opinie znakomitego sprawozdawcy muzycznego Roberta Brussela w „Figaro”.

„Polakom posłuszny tym razem świetnie zasłużył orkiestrą Polskiego Radia i tylerokół żywo wypróbowa-

ni mistrzostwo Grzegorza Fitełberga, jednego z tych rzadkich mistrzów batuty, którzy w naszych czasach umieli polaczyć powagę i siłę niezaprzeczoną przekonania ze śmiałą nęskiem ciekawości umysłu. Gdy pan Henryk Szostak odwarł wielką drogą wspomnianemu „Faniemu” polską” swego mistrza Faderewskiego, orkiestra wziętnieśła nas w smak odrębny kilku utworów z którymi ma! jesteśmy obznajomieni. Jedne, jak „Epi zoda na maskaradzie” Karłowicza ho!dają dawniej już estetyce; inne, jak „Uwertura” Szalowskiego i „Chmiele” Wichowicza nawigują ściśle do dzisiejszych tendencji młodej szkoły europejskiej”.

Przytoczone powyżej głosy prasy świadczą o rzeczywistym wysiłku polskich muzyków i kompozytorów w dziedzinie, że wykonanym na terenie światowej metropolii, wobec najpoważniejszych znawców i na!

Na św. Mikołaja

polca
Firma Z. TELCZEK Akademicka 6
Filla IMPERIAL Akademicka 14

orezchy włoskie, tureckie, figi, daktyle, liołka desorow, mandarynki, pomarańcze, banany, cukierki, czekolady, sekisy oraz wódki, wina i likiery.

ostreszych krytyków. Cisną się tu pod pioru uwagi ogólne na temat propagandy polskiej sztuki zagranicą, która — zżywszy sobie należało — wiele wzięby mogła z tego właśnie przykładu. Pomniamy jednak tę dygresję. Tu chodzi o fakt ostatni, fakt właśnie w tej chwili omawiany. Określić polską i polską solistkę zdobyły sobie Parę. Trzeba pamiętać o tym, że ta orkiestra jest kreacją i organizacją Polskiego Radia, że właśnie radiofonia polska jest terenem i bazą przygotowania, na której doszła ona do swoich wysocy artystycznych efektów. Świadczy to o wartościach wychowania czy Polskiego Radia, a także o skuteczności należytą organizację.

MART.

ZE SPORTU

Wypieć brutalność z boisk

Wypadki jakie ostatnio miały miejsce na boiskach piłkarskich naszego okręgu, a w szczególności na zawodach Ligi Okręgowej, nazwano WG i D. Iwowski, Grzegorz Wegu Związku Piłki Nożnej, poważną obawę o losy powłóczonyemu ma! gęzi sportu. — Nie ulega wątpliwości, że stosunki obecnie panujące są wysoce niezdrowe i, że należało dać na kluby i graczy kar, stosunków tych nie uzdrawia. Dlatego też WG i D. w trocie o dobro sportu piłkarskiego, zwołuje konferencję kierowników klubów przy udziale le członków WG i D. zarządu LOZPN oraz

przedstawicieli Wydziału Spraw Sędziów

sędzi. — Przedmiotem tej konferencji będzie zastanowienie się nad sposobami uderzenia stosunków piłkarskich, w szczególności nad uspokojeniem atmosfery na zawodach piłkarskich, zarówno na samym boisku jakoteż i na widowni.

Konferencja ta odbędzie się w niedzielę 5 b. m. o godz. 10.45 rano w lokalu LOZPN.

Obecność przedstawicieli wszystkich klubów Lig Okręgowej jest bezwzględnie konieczna.

KURS DLA INSTRUKTORÓW HOKEJOWYCH W KATOWICACH

Od kilku dni odbywa się w Katowicach szkodzany kurs dla pomocników i instruktorów hokejowych. W kursie bierze udział 34 uczestników z okręgu warszawskiego, poznańskiego, łódzkiego, łowickiego, łukowskiego, śląskiego, pomorskiego, lubelskiego i wrocławskiego. Ze znanych zawodników udział w tym kursie biorą olimpijczy Burda z Kryniewickiego T. H., Król z ŁKS, czołowi zawodnicy Sokola krakowskiego Nowicki i Bezdził i inni. Kurs ten prowadzony przez Mgr. Ludzicką i Machańskiego, potrwa do 12 grudnia.

STRAJK SĘDZIÓW PIŁKARSKICH W BIALOGRODZIE

W Białogrodzie na różnych boiskach doszło ostatnio do incydentów i pobicia się sędziów piłkarskich. Sędziowie w odpowiedzi ogłosił strajk i nie będzie arbitrować na spotkaniach piłkarskich.

MIASTO NIEMECKIE UBEREAGA SIĘ O MECZ POLSKI — NIEMCY

Jak wiadomo, mecz polski Polska — Niemcy, odbędzie się dnia 18 września 1938

roku w Niemczech. Teren meczu jeszcze nie jest ustalony. O organizację tego spotkania zabiegają obok Berlina również inne miasta niemieckie jak Frankfurt, Monachium i stolica Saksonii Drezno.

A. K. S. NAJBARDZIEJ DZIENTELMENSKA DRUŻYNA PIŁKARSKA

Na dzisiejszym posiedzeniu Zarząd Lig przelał doroczną nagrodę za najbardziej dzientelmeńska grę A. K. Sowi z Chorzowa. Dotychczas nagrodę tę zdobyły: w roku 1935 — T. K. S. w 1934 — Garbarnia, w 1935 — Warta, w 1936 — Wisła.

POLSKA REPREZENTACJA BOKSERSKA WYJECHAŁA DO NORWEGII

W czwartek popołudniu wyjechała do Norwegii reprezentacja bokserska Polski pod przewodnictwem prezesa Polskiego Związku Bokserskiego dra Mirzyskiego. Reprezentacja jedzie via Szczecin. Tym samym po czterech przybyła w czwartek do Poznania reprezentacja bokserska włoskich zawodników ma do rozegrania szereg spotkań w Poznaniu, Bydgoszczy i Gdyni. Wiosła wystąpi bez Crocietego, który zachorował na droidzie.

FELIETON DLA DZIECI

KOLEŻANKI

Nie wszyscy może wiecie, co to jest śmiech. Nie wszyscy pamiętacie, jak bardzo jest pożądanym, jak bardzo go nam wszystkim potrzeba.

Uśmiechacie się, przypuszczam, często: gdy dostajecie nową sukienkę, gdy mamusia przychodzi was całować wieczorem, gdy z górki zjeżdżacie całym pędem na saneczkach, czy nartach, a wiatr świszczy was w uszach, a na śnieżnym śniegu znacza się ślady, aż wpadacie w miętka zaspę i śnieg oblepia wasz wybrzuszek i zostaje na rzeżach, na brwiach i wymykających się spod czapki włosach.

Śmieciecie się wtedy i jest wam tak wesoło, tak radośnie, ciepło i przyjemnie, że chcielibyście się, aby to trwało wiecznie.

A wiecie, widziałam niedawno taką rzecz:

Wychodziły dzieci ze szkoły. Krzyku i pisku było co niemiara. Chłopcy bili się śniegiem, sykali nim w oczy, za kolnierzy, wywyrwali się i krzyżeli, krzyżeli! Dziewczynki — dziewczynki, były naturalnie spokojniejsze. Brały się za ręce i dalejce gadały! A co, a gdzie, a jak? — A że niedaleko są takie wzgórza, na których można się trochę poskakać, więc niektóre ciągnęły za sobą saneczki. Była właśnie taka pogoda, że akurat na saneczki śnieg blyszczał, jakgdyby rozsypano na nim brylanty, mroził był niewielki. Więc saneczki miał prawie każdy. — A na leśniczce dużo rzeczy się zdarzyło, bo to i Zosia nie miała zadania, i pani opowiadała, że psy w domu takie strasznie źle są, i Krzysię się na orzerwie mleko na sukienkę wylało.

więc było o czym mówić. Stały sobie dwie dziewczynki. (Nazywały się, jak się potem dowiedziałam, Hala i Danusia). Stały i gadały. Gadały i gadały, a głośno, jakby wróty zbiegły się na wiec, albo, jakby się wróble naradzały, której przepręko prosu w usta wrzucić, albo jeszcze, jak w sklepie z papugami; jak nie słyszełście, to idźcie przedko do takiego sklepu i przekonacie się, jak papugi ciągle przeczyszczą i krzeczczą, przekomarzają się. I taki krzyk robiły te dwie małe dziewczynki. A tak były zajęte rozmową, że nie widziały całkiem, co się koloł nich dzieje.

A tu, tak z daleka, patrzyła się inna dziewczynka. A że i Hala i Danusia miały saneczki, więc ta dziewczynka nie tyle się nie patrzyła, co na saneczki.

I powolutku, powolutku, zbliżała się. A była to dziewczynka bardzo biedna. Widać było, że nie paupki nie ma swoich saneczek, ale nawet nie bardzo ma co na siebie ubrać, a nawet i zjeść.

Miała, wiecie, taki szary płaszczek, za krótki i stary bczący na głowie i na nożkach poczerwaną pończoszkę. Pod pachą trzymała starą, ceratową torbę z książkami. Wreszcie zbliżyła się tak, że stanęła tuż, tuż koloł na jednej dziewczynce. Zwróciła się do niej i powiedziała:

— Hala! pożycz mi saneczki, ja ty! ko trochę pojeżdżę i zaraz ci oddam”.

Hala nawet się nie odwróciła, lecz udała, że nie słyszy. A dziewczynka do Danusi: „Danusiu, a może tr? — Jąbym tak chciała!”.

A Danusia na to, jak się nie odwróciła, jak nie zaczęła krzyczeć:

— „A ty, ty, mysi ogonku, wolała, bardzo brzydko się wysmiewając z warkoczków dziewczynki, — ty paskudna, ty! Idź sobie, ja się z tobą nie bawię! Idź!” I jeszcze chwyciła tęgę śniegu i rzuciła za dziewczynką. Danusia poszła przedko z okrzemim pelnym, a Hala — A Danusia się jeszcze śmiała, wiecie? Tak brzydko, złośliwie się śmiała. Ja akuratnie tamtedy przechodziłam i widziałam dokładnie, jak i co było. Ponieważ szałem ze swym piekiem, który jest małutki i biały, jak kulka ze śniegu, dziewczynki zaczęły ze mną rozmawiać. Pytały się, jak się pieszek nazwuje, ile ma lat, co i, gdzie się i różne inne takie pytania. Jak się wszystkich już dowiedziały, to znowu ja zaczęłam się pytać: jak się nazywają, do której klasy chodzą, a potem, kto to była ta dziewczynka, na którą tak się gniewały. Hala powiedziała mi na to, że to była ich koleżanka, tylko że się najbiedniejsza w klasie i zawsze źle ubrana, że na śniadanie ma suchy chleb, a czasem nawet i tego nie. I że ja dlatego przesyłałam „mysi ogonki”, że ma takie ciemkie włosy i że one są takie długie, że rozmazuje brudnymi rączkami rękę po całej twarzy.

Hala i Danusia, to nie są wcale złe dziewczynki. Nie widziały, biednego niepożytych saneczek swojej biednej koleżanki.

— „Bo proszę pani — zaczęła mówić Hala — bo ona zawsze albo place, albo nieściśnięła i strasznie jest śmieśnawą”.

„No dobrze, zapomniałam, ale dlaczego nie pożytyścieli jej saneczek?”

— „No, bo, bo — ja nie wiem dlaczego?” — Tak już widać weszło w zwyczaj, że dokuca się biednemu,

małemu „mysiemu ogonkowi”, który jest zawsze zapłakany.

Zaczęliśmy rozmawiać. I wiecie, powiedziałam im, że ta Karolcia, „mysi ogonek” jest naprawdę bardzo biedna, że jej zimno w cienkich płaszczkach, że place, może dlatego, że jest głodna, a napewno dlatego, że jej dokuca Danusia i Hala i ona ma do nich musie, które przychodziły do pocławania na dobranoc, mają swoje własne pokójki, mają lalki, pajacyki i książki z ładnymi obrazkami, a nade wszystko ciepłe płaszczki i dobre jedzenie. A Karolcia tego wszystkiego nie ma. Jest sierotką, więc nie przychodzi do niej mamusia wieczorem, aby uściśnąć i pocieszyć, nie ma ciepłego ubrania, ani zabawek, ani książek.

Teraz Hala i Danusia zaczęły płakać. — „Biedna Karolcia, biedna, ja za rękę pójść i dam jej saneczki, niech się bawi!”.

Powstrzymałam je i zaczęłam radzić. No i postanowiliśmy, że obie dziewczynki powiedzą o Karolce swoim mamusiom, a mamusie, jak to mamusie, napewno coś uradują. No i na tym rozstaliśmy się.

Wczoraj znalazłam się przypadkiem w tym samym miejscu. Było już po lekcjach, więc na górkach rola się od sanek.

I cóż zobaczyłam? Hala, Danusia i Karolcia w nowym płaszczku zgodnie zjeżdżały z góry na sanekach. Zatrzymały się tuż przy mnie. Hala ze skocznością przedko z sanek. — „Proszę pani, a bo Karolcia już ma płaszcz i nie place i niema mysiego ogonka i ma książki, i ja już musie iść! Pa!”.

Uśmiechnęłam się serdecznie i z chwilą, cała trójka śmiała się serdecznie do mnie, zjeżdżając znowu z całym pędem z górki.

MARIA KOBIELUSZOWA

Kolej i samochód

Tak donosiło z punktu widzenia gospodarczego i obromości kraju, zagadnienie motoryzacji posiada dwa oblicza.

Jedno to rozwój ilościowy samochodów prywatnych, drugie to pokrycie kraju, możliwie jak najgęściej siecią komunikacji samochodowej, służącej szerokim warstwom społeczeństwa. Samochód posiada bowiem te zalety, że łatwiej i nakładem mniejszych kosztów obsłużyć może te wszystkie oddalone od linii kolejowych miejscowości, do których doprowadzenie kolei nie kalkulujełoby się.

Autobus nie stanowi więc w żadnej mierze konkurencji dla kolei, a na odwrót powinien być jej uzupełnieniem, pomocnikiem środkiem komunikacyjnym, podnoszącym jej rentowność przez uzupełnienie i znaczne rozszerzenie istniejących połączeń komunikacyjnych.

W ten sposób właśnie rozumianno rolę komunikacji autobusowej w Polsce. Podważając koordynacji pracy po-

ści rozwoju turystyki, a od których zła komunikacja odstręca turystów.

W chwili obecnej polskie koleje państwowe organizują połączenia kolejowo-samochodowe, właśnie z tego rodzaju miejscowościami, o znaczeniu turystycznym, jak np. Szczawnica, Białko, Kosów, Kutny i in. Równocześnie dla ułatwienia pasażerom przejazdu, wprowadzone zostały na liniach autobusowych, eksploatowanych przez P. K. P. bilety — upoważniające do przejazdu za jednym biletem kolei i autobusu.

Zachęcone dobrymi wynikami w zakresie ruchu osobowego, zamierzają Polskie Koleje Państwowe rozszerzyć działalność swych linii autobusowych również na przewozy towarów. W przyszłości komunikacja autobusowa zostanie zaprowadzona wszędzie tam, gdzie może ona z lepszym wynikiem zastąpić koleję lub ją uzupełnić.

Normalizacja współpracy pomiędzy koleją a autobusem zapoczątkowana została w czerwcu r. ub. przez skasowanie taryf, które miały na cel postawione zwalczanie konkurencji samochodowej, przekonano się bowiem, że samochód nie tylko nie stanowi konkurencji dla kolei, ale wręcz odwrotnie jest jej cennym uzupełnieniem i przyniesie jej może duże korzyści.

Nie trzeba jednakże zapominać, że pierwszym warunkiem do rozwoju komunikacji samochodowej jest rozbudowa sieci drogowej. Po zabiorach otrzymała Polska, w każdym razie na terenie województw wschodnich, cenionych w tym względzie przez ludnościowych, stan dróg ze wzrasciem mało opłakany. Dużo jeszcze pozostało tu do zrobienia, choć osiągnięte dotychczas wyniki są bardzo poważne.

I tak wybudowano około 16 tys. km. nowych dróg, powiększając ogólną ich ilość z 45 tys. km. do 61 tys. km., czyli o 30 proc. W województwie wielkopolskim, po wyłudzu zabiorów było zaledwie 100 kilometrów dróg, a na terenach niemieckich, obecnie, istnieje tam już około 2 tys. km. dróg kostkowych, betonowych i cementowych. Uprządkowane zostały węzły drogowo-warszawskie i łódzkie. W tej chwili

porzadkuje się węzły krakowski, łódzki i poznański. Na ukontestowaniu znajduje się budowa traktu Warszawa-Łódź-Kalisz. W roku przyszłym oddany zostanie do użytku trakt Warszawa - Piotrków - Częstochowa - Katowice. W budowie znajduje się

trakt Warszawa - Kraków - Zakopane, Warszawa-Poznań i Warszawa-Lwów. Wykonano i oddano do użytku szlaki Kraków - Katowice, Łódź - Piotrków, Łódź - Tomaszów, Łódź - Pabianice, Sieradz - Łódź, nie licząc wielkiej ilości dróg przedłutowych w granicach miast.

Wszystko to stanowi ręką odważnego właściciela rozwoju współpracy między koleją a samochodem, ad.

MAURIC O „ASMODEUSZU”

Jak wiadomo, słowny pisarz francuski, przedstawiciel myśli religijnej współczesnego pokolenia François Mauriac spierzeńwieżył się twórczości powieściowej, zostając dramaturgiem. Mauriac od kilku dni święci triumfy na scenie teatru paryskiego „Comédie-Française” swoim debiutem dramatycznym pt. „Asmodeusz”.

Asmodeusz po raz pierwszy w literaturze pojawia się w Biblii, w Księdze Tobiasza. Imię to ma diabeł personifikujący nieczyste uciechy. Asmodeusz niejednokrotnie przewija się przez karty literatury średniowiecznej i lat późniejszych. Najgłośniejszym autorem, którego bohaterem jest Asmodeusz, była powieść „Diabeł kulawy” Alain René Lesage, pisarza francuskiego, żyjącego na przełomie XVII i XVII w. Akcja powieści „Diabeł kulawy” odbywa się w Madrycie. Asmodeusz unosi dachy domów hispańskich zdradzając sekretne życie ich mieszkańców. Moment ten posłużył Lesage'owi do wspaniałego przekroju ówczesnych obyczajów mieszkańców półwyspu iberyjskiego oraz do realistycznego, zaprawnego rubasznym humorem obrazu ich życia. — Ten sam temat podejmuje obecnie François Mauriac w swojej sztuce dramatycznej.

Bezpośrednim powodem do napisania „Asmodeusza” — jak wyraził się wobec interviewerującego go Bernarda Barbey — było zdanie jednej jego znajomej Angielki: „Gdy tak jeżdżę po pociągach, słysząc przystępujące się tym dachom francuskim, pokrywającym domy moich, mieszczan, robotników i chłopów, przychodzi mi niejednokrotnie na myśl, ile tam różnych dramatów ukrywa się pod nimi”. Zda-

nie to uderzyło Mauriaca i postanowił napisać utwór, którego bohaterem byłby Anglik, zamieszkujejący w prowincjonalnym domku francuskim. Temat ten zaprztał Mauriaca kilka lat. Wydawał mu się bardziej szceniowy niż powieściowy. Jednakże Mauriac nie czuł jeszcze sceny i nie mógł odważyć się na twórczość dramatyczną. Dopiero oglądając w 1934 r. „Don Juana” podcaś Festivalu Salzburskiego, Mauriac zdecydował się i z miejsca napisał pierwszy akt swojej sztuki.

Objęcie „Comédie Française” przez jej przyjaciela Bourdeta zdopinguowało go jeszcze bardziej. Bourdet zamówił u Mauriaca sztukę sceniczną i powieściopisarz zabrał się zaraz do wykłaczania swego „Asmodeusza”. — Jak Copau zaadaptował go na scenę — przyznał się Mauriac — nie mogłem poznać własnego dzieła. Początkowo w teatrze wszystko wydawało mi się takie straszne... I dyrektorzy, i artyści, i reżyser — a teraz już się przyzwyczajam. Nie pociągłem obecnie dramatu, napiszę nową sztukę — ale nie będzie nią adaptacja sceniczną „Terezy Desqueunayres”, jak przypuszczają niektórzy. Nie mam zwyciężyć odgrzewania kolejów — zakończył Mauriac.

Dla Pani

pięknym podarkiem na Św. Mikolaja

jest „Złoty Czar” —
i inne serwisy, kryształ — od firmy

„Ceramika”
ulica Halicka 5 (w podwórzu)

2095

między koleją a samochodem stało się stworzenie przez polskie koleje państwowe własnej rozgałęzionej sieci autobusowej. Sieć ta, — której eksploatacja daje ze wzrasciem mało dodatnie wyniki pod względem finansowym i cieszy się dużą frekwencją publiczną, — pokryje z czasem wszystkie szlaki, znajdujące się pomiędzy liniami kolejowymi. W ten sposób liczne, połotone zdala od kolei wsi i miasteczka otrzymają dogodną komunikację, która poza tym przyczyni się do ich rozwoju gospodarczego. Szczególnie doniosłe ma to znaczenie dla miejscowości, posiadających możliwość

Wśród wydawnictw

CHOJECKI Z. „Produkcja rolnicza i przemysł rolniczy w Polsce współczesnej”. Str. 500. Wydawn. Towarzystwa Oświaty Rolniczej w Warszawie. 1937 r. Cena zł 20.—.

Jest to źródłowa monografia, która podaje wyczerpujący materiał cyfrowy i ilustracyjny, obecny stan wytwórczości polskiego rolnictwa i przemysłu z rolnictwem związanego, opatrzonego obstrętnymi komentarzami autora.

Cz. I: Izba opisy klimat i glebę oraz ludność i obszar Polski. Cz. II: Izba opisa o produkcji rolniczej (uprawa roślin, hodowla i doświadczenia, melioracja, nawożenie, ogrodnictwo, leśnictwo) i zwierzęcej (konie, bydło, trzoda chlewna, owce i kozy, drób, zwierzęta futerkowe, rybactwo, nadzór weterynaryjny). Cz. III: Izba poświęcona jest przemysłowi rolniczemu, przetwórstwu (cukrownictwo, gorzelnictwo, kromiennictwo, młynarstwo, palenictwo, przemysł młynarski), oraz pracującym dla rolnictwa (nowosytnie, maszyniści i narzędzia rolnicze).

Prace zakładać wykaz tabel statystycznych i źródeł. Omawiane dzieło, w które autor włożył długoletnią i żmudną pracę, stanowi bardzo poważny dorobek naszej literatury rolniczo-statystycznej i ekonomicznej, czyniąc ją niezbędną w każdej poważniejszej bibliotece rolniczej. Praca ta odda niewątpliwie poważne usługi instytucjom, zarówno rolniczym państwowym, samorządowym, społecznym, a także i przemysłowo-handlowym.

Książkę tę wydało Tow. Oświaty Rolniczej w Warszawie przy współudziale Izby Przemysłowo-Handlowej w Warszawie, Państwowego Banku Rolnego. Cena w stosunku do znacznej objętości i dużego formatu książki bardzo pokąsna: 240 (240) tabel cyfrowych, umiarkowana (zł. 20).

T. SEIFERT, „Zasady techniki badań bilansu”. Książnica-Atlas. Lwów. Warszawa. Str. 175. Zł. 3.60.

Z coraz większą czułością sprężad społeczeństwa z życia gospodarczego swego państwa i z coraz baczniejszą uwagą spogląda na bieg pracy przedsiębiorstw. Toż cała większa waga przyswaja się do dwu podstawowych funkcji każdego przedsiębiorstwa, a mianowicie: praca na zysk do rozdzielenia między właścicieli i wykonywanie czynności dla dobra całej społeczności, a więc i dla dobra gospodarki narodowej, dla państwa.

Gospodarka przedsiębiorstwa składa się z dwóch części i czynności sprzedawanie raz na rok, we formie bilansu rocznego i rachunku straci i zysków. Praca badawcza nad tym sprawozdaniem nie jest łatwą, wymaga ona odpowiedniego podejścia i umiejętnego odczytania. Zdanie sobie sprawy na podstawie bilansu i rachunku straci i zysków z siły finansowej przedsiębiorstwa, z działalności jego, z jego możliwości rozwoju i ze stałości zabezpieczenia, to wiedza fachowa, wymagająca znajomości podstawowych elementów rachunkowości handlowej. Praca prof. Seiferta wytknęła sobie za

zadanie stwierdzenie tego zagadnienia, a więc stwierdzenie, czy przedsiębiorstwo wykonuje istotnie swoje funkcje dla gospodarki narodowej i jak je wykonuje, a dalej, czy spełnia funkcje prywatne, a więc, czy daje zyski i jakie, a jeżeli nie, to dlaczego.

Prace swą podzielił autor na 3 części, a mianowicie: na badanie istotnych czynności przedsiębiorstwa, na badanie składników bilansowych i rku straci i zysków i na badanie działalności gospodarczej przedsiębiorstwa.

Dla ułatwienia opamięnania o innych ustaw zadal sobie autor wielki trud, zakładając Kodeks Bilansowy czyli przegląd ustaw odnoszących się wyłącznie do całosci rachunkowości w Państwie Polskim. W pracy prof. Seiferta daje pełny, jasny system badania bilansu i rku straci i zysków, a więc też najwyraźniej części organizacji przedsiębiorstwa.

DR. R. WOJTUSIAK. „W sercu Kaukazu”. Książnica-Atlas. Lwów. Warszawa. 1937. Str. 249. Zł. 6.—.

Z książki R. J. Wojtuski „W sercu Kaukazu” przybrywa polskiej literaturze podróżniczej wspaniały obraz. Jak sam tytuł wskazuje, odnosi się książka ta do jednego z najciekawszych krajów, o którym u nas dotychczas, mimo wspaniałych opisów w dziełach W. Sieroszewskiego, wie się stosunkowo bardzo niewiele. Autor, przyrodnik-zoolog, docent Uniw. Jag. opisuje swe wrażenie z podróży jako uczestnik pierwszej polskiej wyprawy alpinistyczno-naukowej w Góry Kaukaskie, wykroczenia swa i dzieł przedziennie, wspaniale, wspaniale. Autor prowadzi czytelnika, trasą wyprawy przez Moskwę. Zagłębie Donieckie,

następnie brzegiem Morza Azowskiego aż do Ordonikidze (dawnego Władykaukazu) o północnych stokach olbrzymiego łańcucha skał i lodowców, dalej w głąb najwyższych partii zawartych między słynnymi szczytami Elbrusa i Kabarka, dno wygasłych wulkanów, z których majestatycznym i dziwnie pięknym żądre inne góry Europy nie wyróżniają porównania. Opisy i wrażenia uciążliwej wędrówki wśród przepaściściń wawozów, huczących wodospadów, spienionych rzek, śniegów i lodów niebotycznych szczytów odnoszą się głównie do przeżyć grupy naukowej. Ale i wyprawy zdobywcze alpinistów na 4 i 5 tysięcyce groźne olbrzymy i ich przygody nie zostały pominięte. W tek. swego opowiadania wplata też autor znacznie obfite a zajmujące wiadomości o kraja i ludach, wśród których poruszali się polscy podróżnicy, o zwyczajach, jakie tam panują, o faunie, florze i krajoznictwie tego górskiego świata.

Krótkie przedstawienie badań i prac naukowych, dokonywanych w trudnych warunkach przez uczestników wyprawy, pozwala zrozumieć dotychczas, jak ważną rolę odegrała ta wyprawa, która świadczy o wrażliwości w kraju ekspansji w szeroki świat.

Książka ta, napisana w sposób przystępny dla każdego, zainteresowanego techniką tym bardziej, że zdobia ją bardzo cenne ilustracje według zdjęć fotograficznych, dokonanych przez samego autora. Przeczyta ją z równą zalekaniem młodzież szkolna, jak i ci dorośli, którzy interesują się turystycznie wycieczkami na odległych

I aż do świtu zmarły kulis leżał o bok żywych.

4
grudnia 1937

Sobota
Barbary
Jutro: Sobota
Wschód słońca 7:26
Zachód 15:26

GODZINY PRZECIĘW REDAKCYI „DZIENNIKA POLSKIEGO” W redakcji „Dziennika Polskiego” przyjmują się codziennie — z wyjątkiem niedziel i świąt rzymskich — **WYŁĄCZNIE** od godz. 12-13. W innych godzinach **BEZ WZGLĘDNE** żadnych spraw Redakcja nie załatwia.

Rekonesans nadawców Redakcja nie zwraca.
Z artykułu nie zamówione Redakcja nie płaci wierszowego.

— **OBOZ ZJEDNOCZENIA NARODOWEGO** organizacje miejskie we Lwowie, mieszczące się przy ulicy Bourlaida 5, II p. zawiadania, że zgłoszenia osobiste lub listowe na członków, przyjmują codziennie od godziny 9tej do 12tej i od 17tej do 19tej.

TEATR WIELKI
Sobota, dnia 4 b. m. godz. 7.30 wiecz. Jutro niedziela — przedstawienie losowane — cena biletu zł 1.
Niedziela, dnia 5 b. m. godz. 3.30 popoł. Jutro niedziela — przedstawienie losowane — cena biletu zł 1.
Niedziela, dnia 5 b. m. godz. 7.30 wiecz. Wiecej listów milosnych — ceny miejsc zmniejszone — popołudniowe.
Poniedziałek, dnia 6 b. m. godz. 4.30 pop. Sobota, niedziela — „W noc świętoch” — bilet dla dzieci — do raz ostatni! — ceny najniższe.

TEATR ROMANTYK
Sobota, dnia 4 b. m. godz. 7.30 wiecz. Jutro niedziela — przedstawienie losowane — cena biletu zł 1.
Niedziela, dnia 5 b. m. godz. 3.30 popoł. Jutro niedziela — przedstawienie losowane — cena biletu zł 1.
Niedziela, dnia 5 b. m. godz. 7.30 wiecz. Ten i tamten! — abonament 7.
Poniedziałek, dnia 6 b. m. godz. 8 wiecz. „Chór Juranda” — ceny miejsc zmniejszone.

SERWIS 6-cio osobowy 24 sztuk

20' — zł.

Kazimierz LEWICKI pl. Marijki 10

KINOTEATRY:

APOLLO: „Wieżnia z Wyspy Diablińskiej”, ATLANTIC: „Ostatni podstęp z obłętym miastem”.

CASINO: „Dziękuję z Nowoluzki” — wg P. Gajewskiej.

CHIMERA: „Armaty”.

EUROPA: „Ocyprion Artyści”.

GLORIA: „Moja gwiazdka i „Mali bohaterowie”.

GRAZIA: „HALKA” — film polski oraz dźwiękowy.

KOPERNIK: „Znachor” — według powieści Dłogi-Mostowicza.

MYKSENKA: „Dobry”.

METRO: „Święte Templo jak „Bogate białe dachy”.

MUZA: „Atak o świcie”.

PAJAN: „Czar Cyganki”.

PAX: „Mayerling”.

RAJ: „Pan doktor zalega” — polska komedia.

RIALTO: „Z miłości niedostateczni”.

STYLWON: „Narodzin gwiazdy” i rewia.

SWIT: „Klub kobiet” z Dariuszem i „Człowiek bohater”.

TON: „Słodkie niebo”.

UCIECHA: „Detektyw z Honolulu” i rewia.

„CYGANERKA”

Dzisiaj dancing od 7—9 ej. Cena zł 1.—.

Jutro dancing od 5—7.30. Cena zł 1.50.

Pełny program z BRONOWSKIM.

FOTOPLASTIKON

„DAVOS” (Szwajcaria).

Zjazd lekarzy powiatowych województwa tarnopolskiego

W Brodach odbył się 2-dniowy zjazd lekarzy powiatowych województwa tarnopolskiego, poprzedzony w przeddzień dobowym zebraniem delegatów. Wojewódzcy Towarzystwo przeciwgruźliczego.

Zjazd odbył się w obecności delegata Ministerstwa opieki społecznej, inspektora ministerialnego M. Zacher tak po przewodniczącym wicewojewo dy H. Niepokulczyńskiego, oraz naczelnika Wydziału dr C. Kujawskiego.

Sprawdzenie ze stanu sanitarium złożył insp. lek. dr H. Feit. Z treści sprawozdania wynika, że w akcji zdrowotnej na wszystkich jej odcinkach widoczny jest postęp. Szczególnie zaznaczył się rozwój Ośrodków Zdrowia i I kapielek. Obecnie czynnych jest 31 Ośrodków Zdrowia. W okresie ostatniego półtora roku przybyło 7 Ośrodków Zdrowia, 3 wiejskie poradnie przeciwgruźlicze i przeciwcieplicze, 5 stacji opiek nad matką i dzieckiem, 10 przychodni przeciwciepliczych.

W studium organizacji jest 6 ośrodków i 1 stacja opieki nad matką i dzieckiem. W budowie 4 ośrodków zdrowia, oprócz tego przysłano do zatwierdzenia przez Ministerstwo plany 2 ośrodków, mieszczących się obecnie w budynkach nieodpowiednich. Kapielek wiejskich wybudowano 1 uruchomiono 9, w budowie jest ich 26, projektowanych 14.

Ogólny stan sanitarium — porządkowy — poprawa, większa lub mniejsza poprawa zauważyć się daje na innych dziedzinach sanitarium. Zwroć uwagę jednak uwagę na spadek przyrostu ludności, oraz pewną zwykłą śmiertelności w porównaniu z ubiegłym okresem sprawozdawczym. Zauważenie to było przedmiotem ożywionej dyskusji, obejmującej zresztą całe obrady zjazdu.

Dalszą część obrad zajął sprawozdanie z działu opieki nad sierotami, złożone przez pp. mgr. J. Strusińskiego i

referent. Cz. Olesz. Referaty z zakresu medycyny zapobiegawczej, leczniczej i opieki samorządowej w dziedzinie zdrowia wygłosili pp. docent dr E. Przewalski z Warszawy, kierownik Sanitarnego Zakładu Higieny w Stanisławowie dr K. Lachowicz, naczelnik Wydziału dr Kujawski, lekarze powiatowi ze Złoczowa dr M. Wasung i z Łeszczyc dr E. Parymęczyk.

Tydzień Związku Strzeleckiego

Dnia 5 grudnia b. r. rozpocznie się we Lwowie „Tydzień Związku Strzeleckiego”, który trwać będzie do 12 grudnia b. r. Na program Tygodnia złożył się m. in.:

4. XII: Capstrzyk orkiestry Z. S., oraz przemówienie przez radio o godzinie 18.35. — 5. XII: Koncert orkiestry Z. S. na ulicy Akademickiej o godzinie 12-jej w południe, oraz słuchowisko strzeleckie w Rozgłoszeniach Lwowskiej P. R. o godz. 19.35. — 6. XII: Poranek dla młodzieży szkół lwowskich w „Palace” o godz. 12-jej. — 7. XII: Pogadanka o przysposobieniu rolnym w Związku Strzeleckim w Roz-

głoszeniach Lwowskiej o godz. 18.40. — 8. XII: Uroczyste nabożeństwo w kościele O. Bernardynów o godz. 9-jej. W południe koncertować będzie na ulicy Akademickiej orkiestra strzelecka. 9. XII: Pogadanka o Pracy Kobiet Z. S. w Polskim Radzie o godz. 18.10. — 10. XII: Poranek dla młodzieży szkół lwowskich w kinie „Wanda” na Złotej ulicy o godz. 12-jej. — 12. XII: Koncert Z. S. o godz. 12-jej.

Poza tym w szeregu pism lwowskich ukazał się artykuły i zdjęcia, ilustrujące pracę Związku Strzeleckiego, zaś na murach miasta rozpięzione będą afisze propagandowe.

Datki na Pomoc Zimową

Na rzecz Miejskiego Obywat. Komitetu Zimowej Pomocy Bezrobotnym złożyli:

Prezydent miasta dr Stanisław Ostrowski 500 zł., Ubezpieczalnia Społeczna 5000 złotych, Wydawnictwo „Chwila” 400 zł., Hr. Stanisław Badeni 1000 zł., Dr. H. Kosmarin 20 zł., uczennice K. S. Urszulanek 40 zł., P. I. Sklarowska 5 zł.

Dona Bankowy Schütt i Chał. Została przez Dyrekcyję i personel Pol.

Ekspert Nawoński 415 zł., Polski Ekspert Nawoński za firmę 119 zł. Prezes red. Bronisław Łaskowski 250 zł. Dy. Herman Horowitz 100 zł.

Komitet wyrażając podziękowanie tym, którzy nie czekają na wezwanie, spieszą z uszczerbkiem datyni na Zimową Pomoc, z własnej inicjatywy, uprasza wszystkich obywateli, obowiązanych do świadczeń, by posłali w ich ślady i nadsyłali ofiary do M. K. K. O. ul. Walowa 1, na rachunek bieżący na konto nr. 1200.

Świadczenia dla bezrobotnych już się rozpoczęły, natomiast Komitet posiada bardzo niewielką gotówkę, ponieważ wpłaty z tytułu wszelkich dań nie dopiero zaczęły napływać.

waniu jako najbliższa premiera Teatru Wielkiego — zaprezentacji na scenie polskich. — Inscenizacja w reżyserii dr. Wernickiego, o pracownictwo muz. J. Munda. Choreografia prof. K. Adamczewskiego. Oprawa dekor. M. Róśki. Głównie rolę śpiewa M. Kaupé, St. Stadnicka, St. Witas, E. Kuligowski. Ponadto to bierz udział liczne zespoły teatralne z pp.: Borowim, Mierzewskimi, Aniołami, Szykowską, Chłacką, Liliwą.

— **OPERA — TEATR WIELKI** Presepka, kap. oper. — Dama pikowna — odgrywa postać — 7 b. m. pod kier. muzycznym swego kapelmistrza W. Biedziąją i w dość nagle obsadzie solistów. Po raz pierwszy występują we Lwowie p. Maria Biedzińska, posiada piękny i rozległy głos damaty i w wysokim stopniu sztukę aktorską. Partnerem jej będzie wiceciś tenor — Perkowicz i doskonały baryton p. Dolniczy. W roli Pauliny wystąpi młoda śpiewaczka p. Gloria Nardzi, posiada dwa trzy pp. Hinglerowa, Słoniowska, Wraga, Kozłowski, Kania, Hila i inni. 10 b. m. „Halika” pod kier. muz. W. Biedziąją. — Bilety w kasie Teatru W. i w Orbisie, pl. Marijki 5.

— **WZDZIECZNOŚĆ SPOŁECZNESTWA LWOWA DLA BUGARÓW**. Ofiarą pomocy społeczeństwa Bułgarii w poszukiwaniu nieszczęśliwych, którzy amantów komunistycznych w górach Pirynu, znalazły się wydziedziczone i głęboko wdzięczne w sposób, leczniczo polskim. Pragnąc ustalić formę wyrażenia tej wdzięczności przez społeczeństwo Lwowa, Zarząd Okr. Wojew. LOPP i Aeroklubu Lwowa, organizują dziś w 17 sali posiedzeń Rady M. w Ratuszu zbranie obywateli, którzy chcą zaprzasić przedstawić widok cywilnych i wojskowych, samorządowych, instytucji przemysłowych i handlowych, organizacji stowarzyszeń, prasy i społeczeństwa Lwowskiego.

— **ODCZYT DR TADEUSZA BOY ZE LĘSKIEGO WE LWOWIE**. Bardzo rzadko występujący na scenie Boy Zeleński jest zawsze przedmiotem żywego zainteresowania publiczności. Milosłowny tego pisała widzieć, że ich czeka prawdziwa uczta artystyczna zarówno dla świetnej formy wykładu jak i treści, zawsze bogatej, przenikniętej głęboką kulturą literacką — a wszystko obwołane pięknymi, słodkimi dźwiękami żywymi i miernymi, które jest bezkonku-

rencyjną własnością Boya. Eminent będzie mówić na temat: „Pietym i niedyskretnie obywateli”.

— **Z KASYNIA I KOLA LITERACKO, ARTYSTYCZNEGO** Film p. t. „Olimpiada w Berlinie”, cz. 4. — Owarce Olimpiady — L. Lekkoatletyka. — Wioslarstwo. — Gimnastyka. — Polo, będzie na ogólnie 24. — **GRACJA** — Owarce Olimpiady, przedstawia w magazynie nad Seytą, Akademicką 6 wieczorem przy kasie w Kasyne i Kolo Lit-Art.

— **WIOSNIE, PAŁOŚCIERDZIA**. SW. WINC. A PAŁO urodził 5 b. m. o 12-jej w Teatru Pedagogicznego, Zimorowicza 17, Wielką Wiosnę Świętą. Do wyera, m. dr. Biedziąją, 11 b. m. 1937. Wiosna gwiazdowa. Tani bufor i muzyka. Dochód na gwiazdki dla najuboższych rodzin, zostających w opiece Stow. Opieki nad sierotami.

— **W POLSKIM TOW. KRAJOZEMSKIEJ** KOBIET pl. Akademicki 2, II p., odbędzie się 6 b. m. o 18-jej Zbieranie Towarz. polskie w Warszawie, w Mikolajki, na które Zarząd członków zaprasza.

— **POLSKIE TOW. FIZIOLOGICZNE** iez zawiadania, że 4 b. m. o 19-jej w sali posiedzeń w Zimorowicza 17, odbędzie się 97. posiedzenie Sekcji teorii poznania, na którym Dr. A. Bardecki wygłosi odczyt „Opis a interpretacja w psychologii zwierząt”.

— **MAŁOPOLSKIE TOW. OGRODNICZE** cz. 2 urodził 5 b. m. w Muzeum Przemysłu. Hetmanów 20, o 17-jej odczyt „Ochrona przedzwoja o groźności”, który wygłosi p. J. Trzaska. Odczyt połączony z obratami świętymi i rozdaniem roślin.

— **W POLSKIM TOW. KRAJOZEMSKIEJ** CZYM, Bourlaida 5, 4 b. m. o 19-jej wygłosi dr. Fr. Uhorczak odczyt „Kraj i jego dalekość pogranicza bojkowsko-komunistycznego”. Głoszący: dr. Uhorczak.

— **DELEGATURA LIGI POPIERANIA TURYSTYKI** we Lwowie przy referacie turystycznym D. O. K. P. urodził od 2 b. m. w Dzi. Krasickich 5 (partie). Tęto fon Nr. 2024.

Wydawca: Małop. Wydawnictwo we Lwowie Sp. z ogr. odp.
Drukarnia Sp. Wyd. Słowa Polskiego, Lwów, ul. Zimorowicza 15.
Redaktor odpow.: Stanisław Starzewski.